

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

60. gadagājums

2017. gada 22. maijs

Saturs

IV *Paziņojumi*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2017/C 161/01 Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 1

V *Atzinumi*

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2017/C 161/02 Lieta C-72/15: Tiesas (virspalāta) 2017. gada 28. marta spriedums (*High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court)*) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *The Queen*, pēc lūguma, ko iesniegušas: *PJSC Rosneft Oil Company*, agrāk *OJSC Rosneft Oil Company/Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējā ārpolitika un drošības politika (KĀDP) — Ierobežojoši pasākumi saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā — Lēmuma 2014/512/KĀDP un Regulas (ES) Nr. 833/2014 normas — Spēkā esamība — Tiesas kompetence — ES un Krievijas partnerības nolīgums — Pienākums norādīt pamatojumu — Tiesiskās noteiktības un piemērojamo tiesību aktu precizitātes principi — Piekļuve kapitāla tirgum — Finansiāla palīdzība — Globālie depozitārie sertifikāti (*Global Depositary Receipts*) — Naftas nozare — Lūgums interpretēt jēdzienus “slānekļis” un “ūdeņi, kas dziļāki par 150 metriem” — Nepieņemamība 2

2017/C 161/03	Lieta C-652/15: Tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 29. marta spriedums (<i>Verwaltungsgericht Darmstadt</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Furkan Tekdemir</i> , kuru likumiski pārstāv <i>Derya Tekdemir</i> un <i>Nedim Tekdemir/Kreis Bergstraße</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Asociācijas nolīgums starp Eiropas Savienību un Turciju — Lēmums Nr. 1/80 — 13. pants — “Atturēšanās no jebkādas darbības” klauzula — Dalībvalsts legālajam darba tirgum piederīga Turcijas izcelsmes darba ņēmēja ģimenes locekļu uzturēšanās tiesības — Jaunus ierobežojumus attaisnojoša primāra vispārējo interešu apsvēruma iespējama esamība — Migrācijas plūsmu efektīva pārvaldība — Prasība, ka 16 gadu vecumu nesasnējušajiem trešo valstu valstspiederīgajiem ir jābūt uzturēšanās atļaujai — Samērīgums	3
2017/C 161/04	Lieta C-146/16: Tiesas (desmitā palāta) 2017. gada 30. marta spriedums (<i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Verband Sozialer Wettbewerb eV/DHL Paket GmbH</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Negodīga komercprakse — Iespēstā izdevumā ievietota reklāma — Būtiskas informācijas noklusēšana — Piekļuve informācijai ar interneta vietnes starpniecību, kurā attiecīgie produkti tiek izplatīti — Produkti, ko pārdod persona, kas publicējusi sludinājumu, vai trešā persona	4
2017/C 161/05	Lieta C-315/16: Tiesas (desmitā palāta) 2017. gada 30. marta spriedums (<i>Kúria</i> (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>József Lingurár/Miniszterelnökséget vezető miniszter</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējā lauksaimniecības politika — ELFLA finansējums — Atbalsts lauku attīstībai — Natura 2000 maksājumi — Tiesības, kas tiek piešķirtas tikai privātpersonām — Meža teritorija, kas daļēji pieder valstij	4
2017/C 161/06	Lieta C-335/16: Tiesas (sestā palāta) 2017. gada 30. marta spriedums (<i>Općinski sud u Velikoj Gorici</i> (Horvātija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>VG Čistoća d.o.o./Đuro Vladika, Ljubica Vladika</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Atkritumi — Direktīva 2008/98/EK — Atkritumu apsaimniekošanas izmaksu atgūšana — “Piesārņotājs maksā” princips — Jēdziens “atkritumu īpašnieks” — Par atkritumu apsaimniekošanu prasītā cena — Īpašā nodeva, kas paredzēta kapitālieguldījumu finansēšanai	5
2017/C 161/07	Lieta C-686/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2016. gada 18. oktobra spriedumu lietā T-776/15 <i>Meissen Keramik GmbH/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)</i> 2016. gada 28. decembrī iesniedza <i>Meissen Keramik GmbH</i>	6
2017/C 161/08	Lieta C-19/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 17. janvārī iesniedza <i>Sąd Okręgowy we Wrocławiu</i> (Polija) – <i>Skarb Państwa reprezentowany przez Wojewodę Dolnośląskiego/Gminie Trzebnica</i>	6
2017/C 161/09	Lieta C-30/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 20. janvārī iesniedza <i>Naczelny Sąd Administracyjny</i> (Polija) – <i>Dyrektor Izby Celnej w Poznaniu/Kompanii Piwowarskiej S. A. w Poznaniu</i>	7
2017/C 161/10	Lieta C-66/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 7. februārī iesniedza <i>Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu</i> (Polija) – <i>Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś/DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft AG</i>	8
2017/C 161/11	Lieta C-81/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 14. februārī iesniedza <i>Curtea de Apel Suceava</i> (Rumānija) – <i>Zabrus Siret SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava</i>	8
2017/C 161/12	Lieta C-95/17: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2016. gada 15. decembra spriedumu lietā T-112/13 <i>Mondelez UK Holdings & Services Ltd/EUIPO</i> 2017. gada 22. februārī iesniedza Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs	9

2017/C 161/13	Lieta C-103/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 27. februārī iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Francija) – <i>Messer France SAS, Praxair</i> tiesību pārņēmēja/ <i>Premier ministre, Commission de régulation de l'énergie, Ministre de l'économie et des finances, Ministre de l'environnement, de l'énergie et de la mer</i>	10
2017/C 161/14	Lieta C-107/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 3. martā iesniedza <i>Lietuvos Aukščiausiasis Teismas</i> (Lietuva) – <i>UAB "Aviabaltika"/BAB Ūkio bankas</i>	11
2017/C 161/15	Lieta C-108/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 3. martā iesniedza <i>Vilniaus apygardos administracinis teismas</i> (Lietuva) (<i>UAB "Enteco Baltic"/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos</i>	12
2017/C 161/16	Lieta C-109/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 3. martā iesniedza <i>Juzgado de Primera Instancia de Cartagena</i> (Spānija) – <i>Bankia S.A./Juan Carlos Mari Merino, Juan Pérez Gavilán un María Concepción Mari Merino</i>	13
2017/C 161/17	Lieta C-129/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. martā iesniedza <i>Hof van beroep te Brussel</i> (Beļģija) – <i>Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd, Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV/Duma Forklifts NV, G. S. International BVBA</i>	14
2017/C 161/18	Lieta C-150/17 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2017. gada 1. februāra spriedumu lietā T-479/14 <i>Kendrion</i> /Eiropas Savienība 2017. gada 24. martā iesniedza Eiropas Savienība, ko pārstāv Eiropas Savienības Tiesa	14
2017/C 161/19	Lieta C-151/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 24. martā iesniedza <i>High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)</i> (Apvienotā Karaliste) – <i>Swedish Match AB/Secretary of State for Health</i>	15
2017/C 161/20	Lieta C-170/17: Prasība, kas celta 2017. gada 4. aprīlī – Eiropas Komisija/Portugāles Republika	16
2017/C 161/21	Lieta C-174/17 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2017. gada 17. februāra spriedumu lietā T-40/15 <i>ASPLA</i> un <i>Armando Álvarez</i> /Eiropas Savienība 2017. gada 5. aprīlī iesniedza Eiropas Savienība Eiropas Savienības Tiesas personā	16
2017/C 161/22	Lieta C-167/15: Tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 28. februāra rīkojums (<i>Tribunale civile di Roma</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>X/Presidenza del Consiglio dei Ministri</i>	17
2017/C 161/23	Lieta C-136/16: Tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 2017. gada 10. marta rīkojums (<i>Supremo Tribunal de Justiça</i> (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Sociedade Metropolitana de Desenvolvimento SA/Banco Santander Totta SA</i>	17
2017/C 161/24	Lieta C-229/16: Tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 23. februāra rīkojums (<i>Supremo Tribunal Administrativo</i> (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Ministério da Saúde, Administração Regional de Saúde de Lisboa e Vale do Tejo, I. P./João Carlos Lombo Silva Cordeiro</i>	18
2017/C 161/25	Lieta C-511/16: Tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 6. marta rīkojums – Eiropas Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste, persona, kas iestājusies lietā: Francijas Republika	18

Vispārējā tiesa

- 2017/C 161/26 Lieta T-422/13: Vispārējās tiesas 2017. gada 5. aprīļa spriedums – CPME u.c./Padome Dempings — Dažu Indijas, Taizemes un Taivānas izcelsmes polietilēntereftalāta (PET) veidu imports — Pasākumu termiņa beigu pārskatīšana — Komisijas priekšlikums atjaunot šos pasākumus — Padomes lēmums izbeigt pārskatīšanas procedūru, nenosakot šos pasākumus — Prasība atcelt tiesību aktu — Regulas (EK) Nr. 1225/2009 11. panta 2. punkts — Būtiska kaitējuma atkarīgo atbilstošās varbūtība — Regulas Nr. 1225/2009 21. panta 1. punkts — Savienības intereses — Acīmredzamas kļūdas vērtējumā — Pienākums norādīt pamatojumu — Prasība par zaudējumu atlīdzību 19
- 2017/C 161/27 Lieta T-219/14: Vispārējās tiesas 2017. gada 28. martā spriedums – Regione autonoma della Sardegna/Komisija Valsts atbalsts — Jūras transports — Kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu — Kapitāla palielināšana — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un uzdots to atgūt — Saņēmēja uzņēmuma likvidācija — Intereses celt prasību saglabāšana — Tiesvedības izbeigšanas pirms sprieduma taisīšanas neesamība — Atbalsta jēdziens — Vispārējās tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojums — Privātā ieguldītāja kritērijs — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Kļūda tiesību piemērošanā — Iebilde par prettiesiskumu — Pienākums norādīt pamatojumu — Tiesības uz aizstāvību — Lēmums 2011/21/ES — Pamatnostādnes par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai — Savienības nostādnes par valsts atbalstu, ko piešķir kā kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu — Spriedums lietā Altmark 20
- 2017/C 161/28 Lieta T-220/14: Vispārējās tiesas 2017. gada 6. aprīļa spriedums – Saremar/Komisija Valsts atbalsts — Jūras transports — Kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu — Kapitāla palielināšana — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un uzdots to atgūt — Prasītājas likvidācija — Procesuāla rīcībspēja — Intereses celt prasību saglabāšana — Tiesvedības izbeigšanas pirms sprieduma taisīšanas neesamība — Atbalsta jēdziens — Vispārējās tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojums — Privātā ieguldītāja kritērijs — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Kļūda tiesību piemērošanā — Iebilde par prettiesiskumu — Pienākums norādīt pamatojumu — Tiesības uz aizstāvību — Lēmums 2011/21/ES — Pamatnostādnes par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai — Savienības nostādnes par valsts atbalstu, ko piešķir kā kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu — Spriedums lietā Altmark 21
- 2017/C 161/29 Lieta T-361/14: Vispārējās tiesas 2017. gada 5. aprīļa spriedums – HB u.c./Komisija Institucionālās tiesības — Eiropas pilsoņu iniciatīva — Klaiņojošu dzīvnieku aizsardzība — Psiholoģiskā iedarbība uz pieaugušajiem un bērniem — Reģistrācijas atteikums — Acīmredzama Komisijas pilnvaru neesamība — Regulas (ES) Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunkts un 3. punkts 21
- 2017/C 161/30 Lieta T-35/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 6. aprīļa spriedums – Alkarim for Trade and Industry/Padome Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Sīriju — Līdzekļu iesaldēšana — Acīmredzama kļūda vērtējumā 22
- 2017/C 161/31 Lieta T-344/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 5. aprīļa spriedums – Francija/Komisija Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti, kas nosūtīti Direktīvā 98/34/EK paredzētās procedūras ietvaros — Dalībvalstī izdoti dokumenti — Piekļuves piešķiršana — Izņēmums saistībā ar tiesvedības aizsardzību — Izņēmums saistībā ar pārbaužu, izmeklēšanas un revīzijas mērķu aizsardzību — Dalībvalsts iepriekšēja piekrišana 23
- 2017/C 161/32 Lieta T-367/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 5. aprīļa spriedums – Renfe-Operadora/EUIPO (“AVE”) Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “AVE” — Daļēja spēkā neesamība — Apelācijas sūdzība, kas apelācijas padomē iesniegta citā, nevis procesa valodā — Apelācijas padomē iesniegtas apelācijas sūdzības nepieņemamība — Pieteikums par restitutio in integrum — Uzmanības pienākums 23

2017/C 161/33	Lieta T-594/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 6. aprīļa spriedums – <i>Metabolic Balance Holding/EUIPO</i> (“Metabolic Balance”) Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Metabolic Balance” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts	24
2017/C 161/34	Lieta T-621/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 5. aprīļa spriedums – <i>Tractel Greifzug/EUIPO – Shenxi Machinery</i> (Motorizētas tītavas forma) Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības trīsdimensiju preču zīme — Motorizētas tītavas forma — Absolūts atteikuma pamats — Apzīmējums, ko veido vienīgi preces forma, kura vajadzīga tehniska rezultāta iegūšanai — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punkts	25
2017/C 161/35	Lieta T-39/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 6. aprīļa spriedums – <i>Nanu-Nana Joachim Hoepp/EUIPO – Fink</i> (“NANA FINK”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību — Grafiska preču zīme “NANA FINK” — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “NANA” — Preču līdzības neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Apelācijas padomē veicamās pārbaudes apjoms — Pienākums lemt par visu apelācijas sūdzību	25
2017/C 161/36	Lieta T-49/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 6. aprīļa spriedums – <i>Azanta/EUIPO – Novartis</i> (“NIMORAL”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “NIMORAL” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “NEORAL” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts	26
2017/C 161/37	Lieta T-178/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 6. aprīļa spriedums – <i>Policolor/EUIPO – CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt</i> (“Policolor”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Policolor” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “ProfiColor” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. pants	27
2017/C 161/38	Lieta T-219/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 6. aprīļa rīkojums – <i>Aldi/EUIPO</i> (“ViSAGE”) Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “ViSAGE” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts	27
2017/C 161/39	Lieta T-238/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 6. aprīļa spriedums – <i>Entreprise commune Clean Sky 2/Scouring Environment</i> Šķīrējklauzula — Vienošanās par subsīdiju piešķiršanu, kas noslēgta saistībā ar septīto pamatprogrammu pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem (2007. līdz 2013. gads) — Līguma neizpilde — Avansu atmaksa — Nokavējuma procenti — Aizmuguriska lietas izskatīšana	28
2017/C 161/40	Lieta T-291/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 5. aprīļa spriedums – <i>Anta (China)/EUIPO</i> (Divu līniju, kas veido šauru leņķi, attēls) Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes, kurā attēlotas divas līnijas, kas veido šauru leņķi, reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts	28
2017/C 161/41	Lieta T-348/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 6. aprīļa spriedums – <i>Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA</i> Šķīrējklauzula — Septītā pamatprogramma pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem — Līgums “Minatran” — Pieļaujāmās izmaksas — Aizmuguriska lietas izskatīšana	29
2017/C 161/42	Lieta T-407/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 18. janvāra rīkojums – <i>Banco Popular Español/EUIPO – Pledgeling</i> (“p”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Reģistrācijas pieteikuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	30

2017/C 161/43	Lieta T-170/17: Prasība, kas celta 2017. gada 20. martā – RW/Komisija	30
2017/C 161/44	Lieta T-173/17: Prasība, kas celta 2017. gada 16. martā – TestBioTech/Komisija	31
2017/C 161/45	Lieta T-180/17: Prasība, kas celta 2017. gada 17. martā – EM Research Organization/EUIPO – Christoph Fischer u.c. (“EM”)	32
2017/C 161/46	Lieta T-182/17: Prasība, kas celta 2017. gada 20. martā – Novartis/EUIPO – Chiesi Farmaceutici (“AKANTO”)	32
2017/C 161/47	Lieta T-184/17: Prasība, kas celta 2017. gada 21. martā – Leifheit/EUIPO (Četru zaļu kvadrātu attēls) .	33
2017/C 161/48	Lieta T-185/17: Prasība, kas celta 2017. gada 21. martā – PlasticsEurope/ECHA	34
2017/C 161/49	Lieta T-186/17: Prasība, kas celta 2017. gada 23. martā – Unipreus/EUIPO – Wallapop (“wallapop”) . .	34
2017/C 161/50	Lieta T-187/17: Prasība, kas celta 2017. gada 21. martā – Bernard Krone Holding/EUIPO (“Mega Liner”) .	35
2017/C 161/51	Lieta T-188/17: Prasība, kas celta 2017. gada 21. martā – Bernard Krone Holding/EUIPO (“Coil Liner”) .	36
2017/C 161/52	Lieta T-193/17: Prasība, kas celta 2017. gada 27. martā – CeramTec/EUIPO – C5 Medical Werks (augšstilba kaula galviņas forma)	37
2017/C 161/53	Lieta T-194/17: Prasība, kas celta 2017. gada 27. martā – CeramTec/EUIPO – C5 Medical Werks (augšstilba kaula galviņas attēls)	37
2017/C 161/54	Lieta T-199/17: Prasība, kas celta 2017. gada 29. martā – QD/EUIPO	38
2017/C 161/55	Lieta T-204/17: Prasība, kas celta 2017. gada 5. aprīlī – Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan)/Komisija .	39
2017/C 161/56	Lieta T-205/17: Prasība, kas celta 2017. gada 4. aprīlī – SSP Europe/EUIPO (“SECURE DATA SPACE”) .	40
2017/C 161/57	Lieta T-210/17: Prasība, kas celta 2017. gada 6. aprīlī – International Gaming Projects/EUIPO – Zitro IP (“TRIPLE TURBO”)	40

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2017/C 161/01)

Jaunākā publikācija

OV C 151, 15.5.2017.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 144, 8.5.2017.

OV C 129, 24.4.2017.

OV C 121, 18.4.2017.

OV C 112, 10.4.2017.

OV C 104, 3.4.2017.

OV C 95, 27.3.2017.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2017. gada 28. marta spriedums (*High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court)* (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *The Queen*, pēc lūguma, ko iesniegušas: *PJSC Rosneft Oil Company*, agrāk *OJSC Rosneft Oil Company/Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority*

(Lieta C-72/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējā ārpolitika un drošības politika (KĀDP) — Ierobežojoši pasākumi saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā — Lēmuma 2014/512/KĀDP un Regulas (ES) Nr. 833/2014 normas — Spēkā esamība — Tiesas kompetence — ES un Krievijas partnerības nolīgums — Pienākums norādīt pamatojumu — Tiesiskās noteiktības un piemērojamo tiesību aktu precizitātes principi — Piekļuve kapitāla tirgum — Finansiāla palīdzība — Globālie depozitārie sertifikāti (*Global Depository Receipts*) — Naftas nozare — Lūgums interpretēt jēdzienus “slānekļis” un “ūdeņi, kas dziļāki par 150 metriem” — Nepieņemamība

(2017/C 161/02)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa*High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court)***Pamatlietas puses**Prasītāja: *The Queen*, pēc lūguma, ko iesniegušas: *PJSC Rosneft Oil Company*, agrāk – *OJSC Rosneft Oil Company*Atbildētājas: *Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority***Rezolutīvā daļa:**

- 1) LES 19., 24. un 40. pants, LESD 275. pants, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka Eiropas Savienības Tiesas kompetencē ir prejudiciāla nolēmuma tiesvedībā atbilstoši LESD 267. pantam lemt par tāda akta spēkā esamību, kurš pieņemts, pamatojoties uz normām par kopējo ārpolitiku un drošības politiku (KĀDP) – kāds ir Padomes 2014. gada 31. jūlija Lēmums 2014/512/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kuras destabilizē situāciju Ukrainā, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 2014. gada 4. decembra Lēmumu 2014/872/KĀDP, – ja lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas vai nu uz pārbaudi par to, vai ar šo lēmumu ir ievērots LES 40. pants, vai arī uz ierobežojošo pasākumu attiecībā uz fiziskām vai juridiskām personām tiesiskuma pārbaudi;
- 2) izskatot otro jautājumu, nav atklāts neviens apstākļi, kas varētu ietekmēt Lēmuma 2014/512 – ar grozījumiem, kuri izdarīti ar Lēmumu 2014/872, – 1. panta 2. punkta b)–d) apakšpunkta un 3. punkta, 7. panta un III pielikuma vai Padomes 2014. gada 31. jūlija Regulas (ES) Nr. 833/2014 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā – ar grozījumiem, kuri izdarīti ar Padomes 2014. gada 4. decembra Regulu (ES) Nr. 1290/2014, – 3. un 3.a panta, 4. panta 3. un 4. punkta, 5. panta 2. punkta b)–d) apakšpunkta un 3. punkta, 11. panta, kā arī II un VI pielikuma spēkā esamību.

Tiesiskās noteiktības un piemērojamo tiesību aktu precizitātes (nulla poena sine lege certa) principi ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz dalībvalstij noteikt kriminālsodus, kuri ir jāpiemēro Regulas Nr. 833/2014 – ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 1290/2014, – normu pārkāpuma gadījumā saskaņā ar tās 8. panta 1. punktu, pirms Eiropas Savienības Tiesa ir precizējusi minēto normu tvērumu un tāpat ar tiem saistīto kriminālsodu apmēru;

- 3) frāze “finansāla palīdzība”, kas ietverta Regulas Nr. 833/2014 – ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 1290/2014, – 4. panta 3. punkta b) apakšpunktā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā pati par sevi neiekļauj maksājuma apstrādi, ko veic banka vai cita finanšu iestāde.

Regulas Nr. 833/2014 – ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 1290/2014, – 5. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā kopš 2014. gada 12. septembra ir aizliegts emitēt globālos depozitāros sertifikātus (Global Depository Receipts) atbilstoši noguldījuma līgumam, kurš noslēgts ar kādu no vienībām, kuras uzskaitītas Regulas Nr. 833/2014 – ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 1290/2014, – VI pielikumā, tostarp, ja šie sertifikāti attiecas uz akcijām, ko kāda no šīm vienībām emitējusi pirms minētās dienas.

⁽¹⁾ OV C 155, 11.5.2015.

Tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 29. marta spriedums (Verwaltungsgericht Darmstadt (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Furkan Tekdemir, kuru likumiski pārstāv Derya Tekdemir un Nedim Tekdemir/Kreis Bergstraße

(Lieta C-652/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Asociācijas nolīgums starp Eiropas Savienību un Turciju — Lēmums Nr. 1/80 — 13. pants — “Atturēšanās no jebkādas darbības” klauzula — Dalībvalsts legālajam darba tirgum piederīga Turcijas izcelsmes darba ņēmēja ģimenes locekļu uzturēšanās tiesības — Jaunus ierobežojumus attaisnojoša primāra vispārējo interešu apsvēruma iespējama esamība — Migrācijas plūsmu efektīva pārvaldība — Prasība, ka 16 gadu vecumu nesasnējušajiem trešo valstu valstspiederīgajiem ir jābūt uzturēšanās atļaujai — Samērīgums

(2017/C 161/03)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Darmstadt

Pamatlietas puses

Prasītājs: Furkan Tekdemir, kuru likumiski pārstāv Derya Tekdemir un Nedim Tekdemir

Atbildētājs: Kreis Bergstraße

Rezolutīvā daļa:

Līgumam par asociācijas izveidošanu starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Turciju, kuru 1963. gada 12. septembrī Ankarā parakstīja Turcijas Republika, no vienas puses, un EEK dalībvalstis un Kopiena, no otras puses, un kurš Kopienas vārdā ir noslēgts, apstiprināts un ratificēts ar Padomes 1963. gada 23. decembra Lēmumu 64/732/EEK, pievienotā Asociācijas padomes 1980. gada 19. septembra Lēmuma Nr. 1/80 par asociācijas izveidi 13. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka mērķis efektīvi pārvaldīt migrācijas plūsmas var būt primārs vispārējo interešu apsvērums, ar kuru ir attaisnojams valsts pasākums, kas ieviests pēc šā lēmuma stāšanās spēkā attiecīgajā dalībvalstī un ar kuru ir noteikts, ka 16 gadu vecumu nesasnējušajiem trešo valstu valstspiederīgajiem ir jābūt uzturēšanās atļaujai, lai viņi varētu ieceļot un uzturēties šajā dalībvalstī;

Tomēr šāds pasākums nav samērīgs ar izvirzīto mērķi, jo kārtība, kādā tas tiek īstenots attiecībā uz tādiem bērniem, kuri – kā prasītājs pamatlietā – ir trešo valstu valstspiederīgie, kas ir dzimuši attiecīgajā dalībvalstī un kuru kāds no vecākiem ir Turcijas izcelsmes darba ņēmējs, kas likumīgi uzturas šajā dalībvalstī, pārsniedz to, kas ir vajadzīgs, lai sasniegtu šo mērķi.

⁽¹⁾ OV C 118, 4.4.2016.

Tiesas (desmitā palāta) 2017. gada 30. marta spriedums (*Bundesgerichtshof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Verband Sozialer Wettbewerb eV/DHL Paket GmbH*

(Lieta C-146/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Negodīga komercprakse — Iespēstā izdevumā ievietota reklāma — Būtiskas informācijas noklusēšana — Piekļuve informācijai ar interneta vietnes starpniecību, kurā attiecīgie produkti tiek izplatīti — Produkti, ko pārdod persona, kas publicējusi sludinājumu, vai trešā persona

(2017/C 161/04)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Verband Sozialer Wettbewerb eV*

Atbildētāja: *DHL Paket GmbH*

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004, 7. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds reklāmas paziņojums kā pamatlietā aplūkots, uz kuru attiecas jēdziens “uzaicinājums veikt pirkumu” šīs direktīvas izpratnē, var atbilst šajā tiesību normā paredzētajam informācijas pienākumam. Iesniedzējtiesai katrā konkrētā gadījumā ir jāizvērtē, pirmkārt, vai laika ierobežojumi reklāmas tekstā attaisno informācijas par pārdevēju nodrošināšanu tikai un vienīgi tiešsaistes platformas līmenī un, otrkārt, vajadzības gadījumā, vai minētās direktīvas 7. panta 4. punkta b) apakšpunktā prasītā informācija par tiešsaistes platformu tiek nodota vienkārši un ātri.

⁽¹⁾ OV C 243, 4.7.2016.

Tiesas (desmitā palāta) 2017. gada 30. marta spriedums (*Kúria* (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *József Lingurár/Miniszterelnökséget vezető miniszter*

(Lieta C-315/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējā lauksaimniecības politika — ELFLA finansējums — Atbalsts lauku attīstībai — Natura 2000 maksājumi — Tiesības, kas tiek piešķirtas tikai privātpersonām — Meža teritorija, kas daļēji pieder valstij

(2017/C 161/05)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Kúria

Pamatlietas puses

Prasītājs: *József Lingurár*

Atbildētājs: *Miniszterelnökséget vezető miniszter*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2005. gada 20. septembra Regulas (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) 42. panta 1. punkta pirmais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja meža teritorija, par kuru ir tiesības saņemt Natura 2000 atbalstu, daļēji pieder valstij un daļēji – privātpersonai, lai aprēķinātu pēdējai minētajai maksājāmā atbalsta summu, ir jāņem vērā tas, kāda šīs teritorijas daļa pieder valstij un kāda – privātpersonai.

(¹) OV C 296, 16.8.2016.

Tiesas (sestā palāta) 2017. gada 30. marta spriedums (*Općinski sud u Velikoj Gorici* (Horvātija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – VG Čistoća d.o.o./Đuro Vladika, Ljubica Vladika

(Lieta C-335/16) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Atkritumi — Direktīva 2008/98/EK — Atkritumu apsaimniekošanas izmaksu atgūšana — “Piesārņotājs maksā” princips — Jēdziens “atkritumu īpašnieks” — Par atkritumu apsaimniekošanu prasītā cena — Īpašā nodeva, kas paredzēta kapitālieguldījumu finansēšanai

(2017/C 161/06)

Tiesvedības valoda – horvātu

Iesniedzējtiesa

Općinski sud u Velikoj Gorici

Pamatlietas puses

Prasītājs: VG Čistoća d.o.o.

Atbildētāji: Đuro Vladika, Ljubica Vladika

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīvas 2008/98/EK par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu 14. pants un 15. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šobrīd Savienības tiesībās tiem nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkots, kurā sadzīves atkritumu apsaimniekošanas un apglabāšanas finansēšanas nolūkā ir paredzēta cena, kas tiek aprēķināta, pamatojoties uz aplēsto pakalpojuma saņēmēju radīto atkritumu apjomu, nevis uz faktiski radīto un savākšanai nodoto atkritumu daudzumu, kā arī tas, ka šie saņēmēji kā atkritumu īpašnieki maksā papildu nodevu, kas paredzēta, lai finansētu kapitālieguldījumus, kuri ir vajadzīgi atkritumu apstrādei, tostarp to pārstrādei. Iesniedzējtiesai, pamatojoties uz tai zināmajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, tomēr ir jāpārbauda, vai tādējādi dažiem “īpašniekiem” netiek noteiktas izmaksas, kuras acīmredzami nav samērīgas ar atkritumu, kurus tie spēj radīt, apjomu vai īpašībām. Šajā nolūkā valsts tiesa tostarp var ņemt vērā kritērijus, kas ir saistīti ar dzīvojamās ēkas, kuru lietotāji aizņem, veidu, tās platību un šīs ēkas izmantošanas nolūku, “īpašnieku” atkritumu radīšanas spēju, lietotājiem piešķirtā konteinera tilpumu, kā arī vākšanas biežumu, ciktāl šie parametri var tieši ietekmēt atkritumu apsaimniekošanas izmaksu summu.

(¹) OV C 296, 16.8.2016.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2016. gada 18. oktobra spriedumu lietā T-776/15 Meissen Keramik GmbH/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) 2016. gada 28. decembrī iesniedza Meissen Keramik GmbH

(Lieta C-686/16 P)

(2017/C 161/07)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Meissen Keramik GmbH (pārstāvji – M. Vohwinkel un Dr. M. Bagh, advokāti)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2016. gada 18. oktobra spriedumu lietā T-776/15;
- atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas pirmās padomes 2015. gada 28. oktobra lēmumu lietā R 0531/2015-1;
- atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) 2015. gada 13. janvāra lēmumu;
- piespriest Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (EUIPO) atlīdzināt izdevumus, kas radušies visos procesos.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzība ir pamatota ar Regulas par Kopienas preču zīmi⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta kļūdainu interpretāciju kopā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 135.panta 4. punkta pārkāpumu.

Saistībā ar Reglamenta pārkāpumu Vispārējai tiesai tiek pārmests, ka tā esot balstījies nevis uz preču zīmes vārdiskā elementa nozīmi, kāda ir tikusi konstatēta Apelācijas padomes lēmumā, bet gan uz savu šī vārdiskā elementa izpratni, tādējādi grozot strīda priekšmetu.

Saistībā ar Regulas par Kopienas preču zīmi 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta kļūdaino interpretāciju Vispārējai tiesai tiek pārmests, ka tā esot uzskatījusi, ka noteikta preču veida (Meisenes keramika), kura apzīmējumā ir minēts tā galvenais izgatavošanas materiāls, ģeogrāfiskās izcelsmes norāde ir aprakstoša arī attiecībā uz precēm, kas ietver – kaut vai nenozīmīgā apjomā – minētā materiāla sastāvdaļas vai var tikt saistītas ar minētā veida precēm.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 17. janvārī iesniedza Sąd Okręgowy we Wrocławiu (Polija) – Skarb Państwa reprezentowany przez Wojewodę Dolnośląskiego/Gminie Trzebnica

(Lieta C-19/17)

(2017/C 161/08)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy we Wrocławiu

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Skarb Państwa reprezentowany przez Wojewodę Dolnośląskiego*

Atbildētāja: *Gminie Trzebnica*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai labumi, ko saņēmējs saņem saistībā ar līgumsodiem vai kompensācijām par saistību neizpildi vai neizpildi termiņā, ir ieņēmumi Komisijas 2004. gada 10. marta Regulas (EK) Nr. 448/2004, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1685/2000, kas nosaka sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1260/1999 attiecībā uz izdevumu piemērotību Struktūrfondu līdzfinansētās darbībās, un atceļ Regulu (EK) Nr. 1145/2003, ⁽¹⁾ 2. normas izpratnē?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:
 - a) Vai ieņēmumus no līgumsodiem var samazināt par zaudējumiem vai papildu izdevumiem, kas saņēmējam radušies saistībā ar to, ka darbuzņēmējs nav izpildījis vai nav termiņā izpildījis līgumu?
 - b) Vai darbuzņēmēja piešķirts labums, kas izpaužas citu, ar finansējuma priekšmetu nekādi nesaistītu darbu veikšanā saņēmēja labā un atbrīvo no līgumsoda samaksas pienākuma (*datio in solutum*), ir ieņēmumi Komisijas 2004. gada 10. marta Regulas (EK) Nr. 448/2004, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1685/2000, kas nosaka sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1260/1999 attiecībā uz izdevumu piemērotību Struktūrfondu līdzfinansētās darbībās, un atceļ Regulu (EK) Nr. 1145/2003, 2. normas izpratnē?
- 3) Ja uz pirmo jautājumu un otrā jautājuma a) apakšjautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde, vai par saņēmēja gūto ieņēmumu apmēru ir uzskatāms darbuzņēmējam aprēķinātā līgumsoda apmērs vai kompensējošā labuma vērtība?
- 4) Vai pēc atbalsta izbeigšanas Komisijas 2004. gada 10. marta Regulas (EK) Nr. 448/2004, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1685/2000, kas nosaka sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1260/1999 attiecībā uz izdevumu piemērotību Struktūrfondu līdzfinansētās darbībās, un atceļ Regulu (EK) Nr. 1145/2003, 2. normas izpratnē ir iespējams līdzfinansējuma samazinājums par to ieņēmumu apmēru, ko saņēmējs guvis atbalsta laikā?
- 5) Ja uz ceturto jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde, vai ir iespējams līdzfinansējuma samazinājums par saņēmēja gūtajiem ieņēmumiem, ja dalībvalsts par tiem nav paziņojusi Komisijai pirms atbalsta izbeigšanas?

⁽¹⁾ OV L 72, 66. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 20. janvārī iesniedza Naczelnny Sąd
Administracyjny (Polija) – Dyrektor Izby Celnej w Poznaniu/Kompanii Piwowarskiej S. A. w Poznaniu**

(Lieta C-30/17)

(2017/C 161/09)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelnny Sąd Administracyjny

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Dyrektor Izby Celnej w Poznaniu*

Atbildētājs: *Kompanii Piwowarskiej S. A. w Poznaniu*

Prejudiciālais jautājums

Vai, ņemot vērā Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvas 92/83/EEK par to, kā saskaņojams akcīzes nodoklis spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem ⁽¹⁾ 3. panta 1. punktu un tās mērķus, nosakot pēc Plato skalas nodokļa bāzi alum ar garšu jāņem par pamatu faktiskais ekstrakta atlikums galaproduktā, ņemot vērā ekstraktu no aromatizētājiem, kas pievienoti pēc rūgšanas beigām, vai arī ekstrakts no pievienotajām vielām netiek ņemts vērā?

⁽¹⁾ OV L 316, 21. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 7. februārī iesniedza *Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu (Polija) – Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś/DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft AG*

(Lieta C-66/17)

(2017/C 161/10)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś*

Atbildētāja: *DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft AG*

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Regulas (EK) Nr. 805/2004, ar ko izveido Eiropas izpildes rīkojumu neapstrīdētiem prasījumiem ⁽¹⁾, 4. panta 1. punkts saistībā ar šīs regulas 7. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka par lēmumu par tiesāšanās izdevumiem, kurš ir ietverts spriedumā par tiesību atzīšanu, var izdot Eiropas izpildes rīkojuma apstiprinājumu?

⁽¹⁾ OV L 143, 15. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 14. februārī iesniedza *Curtea de Apel Suceava (Rumānija) – Zabrus Siret SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava*

(Lieta C-81/17)

(2017/C 161/11)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Suceava

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Zabrus Siret SRL*

Atbildētāja apelācijas instancē: *Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvai 2006/112/EK⁽¹⁾, kā arī nodokļu neitralitātes un samērīguma principiem tādos apstākļos kā pamatlietā ir pretrunā tāda administratīvā prakse un/vai valsts tiesiskā regulējuma noteikumu interpretācija, ar kuru tiek liegts pārbaudīt un piešķirt PVN atmaksas tiesības, kas izriet no korekcijām par darījumiem, kuri veikti laikposmā pirms pārbaudei pakļautā laikposma un par kuru ir veikta nodokļu pārbaude, kuras rezultātā nodokļu administrēšanas iestādes nav konstatējušas tādas anomālijas, lai būtu jāgroza PVN nodokļa bāze, kaut arī minētos noteikumus interpretē tādējādi, ka nodokļu administrēšanas iestādes, pamatojoties uz papildu datiem un informāciju, kas iegūti vēlāk sadarbībā starp [nodokļu] iestādēm un valsts iestādēm, var veikt tāda laikposma pārskatīšanu, par kuru agrāk jau ir veikta nodokļu pārbaude?
- 2) Vai Direktīva 2006/112/EK, kā arī nodokļu neitralitātes un samērīguma principi ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem tādos apstākļos kā pamatlietā ir pretrunā valsts regulējums ar normatīva akta raksturu, kas liedz iespēju koriģēt faktu kļūdas PVN deklarācijās par taksācijas laikposmiem, par kuriem jau ir veiktas nodokļu pārbaudes, izņemot gadījumu, kad korekciju veic, pamatojoties uz iepriekšējā pārbaudē nodokļu pārbaudes iestādes pieņemtu lēmumu par pasākumu veikšanu?

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2016. gada 15. decembra spriedumu lietā T-112/13 Mondelez UK Holdings & Services Ltd/EUIPO 2017. gada 22. februārī iesniedza Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

(Lieta C-95/17)

(2017/C 161/12)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – A. Folliard-Monguiral)

Pārējie lietas dalībnieki: Mondelez UK Holdings & Services Ltd, iepriekš – Cadbury Holdings Ltd; Société des produits Nestlé SA

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- piespriest Mondelez UK Holdings & Services Ltd atlīdzināt Biroja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Savienības Tiesas statūtu 36. panta pirmā teikuma pārkāpums

Vispārējās tiesas spriedums ir balstīts uz pretrunīgu pamatojumu, atbilstoši kuram ir pieļaujams iesniegt pierādījumus par visām attiecīgajām dalībvalstīm kopumā, no vienas puses un ir nepieciešams, lai atšķirtspējas iegūšana būtu konstatēta katrā dalībvalstī atsevišķi, no otras puses (skat. pārsūdzētā sprieduma 139. punktu).

Regulas Nr. 207/2009⁽¹⁾ 7. panta 3. punkta un 52. panta 2. punkta pārkāpums

Vispārējā tiesa ir nepareizi piemērojuši Eiropas Savienības tiesas 2012. gada 24. maija sprieduma lietā C-98/11P *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli/ITSB* (Šokolādes zaķa ar sarkanu lenti forma) (turpmāk tekstā – “*Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* spriedums”; ECLI:EU:C:2012:307) 62. un 63. punktā izklāstītās norādes, atbilstoši kurām atšķirtspējas iegūšana ir jāpierāda katrā dalībvalstī atsevišķi.

Vispārējai tiesai esot bijis jāpārbauda, vai pierādījumi, kurus iesniedza Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieks, apliecina atšķirtspējas iegūšanu visā Eiropas Savienībā neatkarīgi no valstu robežām.

Pievēršoties tikai valsts tirgiem, Vispārējā tiesa nepamatoti ignorēja to, ka preču zīmes atpazīstamības teritoriālais apmērs ir tikai viens no būtiskiem faktoriem, lai noteiktu, vai šī preču zīme ir ieguvusi atšķirtspēju izmantošanas rezultātā Eiropas Savienībā. Tādējādi Vispārējā tiesa nav ņēmusi vērā kritērijus, kuri ir būtiski "vienotajā tirgū", jo īpaši (i) tās sabiedrības daļas, kura pazīst preču zīmi, īpatsvars salīdzinājumā ar Eiropas patērētājiem kopumā; (ii) to ģeogrāfiskā nozīme un teritoriju sadale, kurās tika konstatēta iegūta atšķirtspēja; un (iii) to teritoriju ekonomiskā nozīme, kurās tika konstatēta iegūta atšķirtspēja attiecībā uz Eiropas attiecīgo preču un pakalpojumu tirgu.

Pārsūdzētajā spriedumā izmantotā pieeja nevar tikt attaisnota ar vispārējo interešu apsvērumiem, uz kuriem balstīts attiecīgais absolūta atteikuma pamatojums.

Pastāv aizsargpasākumi, kuri līdzsvaro Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieka iespēju panākt savu ekskluzīvo tiesību ievērošanu pat tajās dalībvalstīs, kurās Eiropas Savienības preču zīme nav ieguvusi tādu pašu atšķirtspējas līmeni kā citās dalībvalstīs.

(¹) Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 27. februārī iesniedza Conseil d'État (Francija) – Messer France SAS, Praxair tiesību pārņēmēja/Premier ministre, Commission de régulation de l'énergie, Ministre de l'économie et des finances, Ministre de l'environnement, de l'énergie et de la mer

(Lieta C-103/17)

(2017/C 161/13)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: Messer France SAS, Praxair tiesību pārņēmēja

Atbildētāji kasācijas instancē: Premier ministre, Commission de régulation de l'énergie, Ministre de l'économie et des finances, Ministre de l'environnement, de l'énergie et de la mer

Prejudiciālie jautājumi

1) Ja dalībvalsts pēc 2003. gada 27. oktobra Direktīvas 2003/96/EK (¹) stāšanās spēkā sākotnēji nepieņēma nevienu tiesību normu, lai noteiktu akcīzes nodokli elektroenerģijas patēriņam, bet saglabāja iepriekš noteiktos šim patēriņam uzliktos netiešos nodokļus, kā arī vietējos nodokļus:

- vai attiecīgo nodokļu uzlikšanas saderība ar 1992. gada 25. februāra Direktīvu 92/12/EEK (²) un 2003. gada 27. oktobra direktīvu ir jāvērtē, ņemot vērā 1992. gada 25. februāra direktīvas 3. panta 2. punktā "cita netieša nodokļa" esamībai izvirzītos nosacījumus, proti, viena vai vairāku īpašu nolūku sasniegšanu un konkrētu akcīzes vai pievienotās vērtības nodoklim piemērojamu noteikumu par aplikšanu ar nodokli ievērošanu;
- vai "cita netieša nodokļa" saglabāšana ir iespējama tikai tad, ja pastāv saskaņots akcīzes nodoklis, un, visbeidzot, vai šajā gadījumā var uzskatīt, ka attiecīgais maksājums ir šāds akcīzes nodoklis, kura saderība ar abām šīm direktīvām tādā ir jāvērtē, ņemot vērā visus tajās paredzētos saskaņošanas noteikumus?

2) Vai tāds maksājums, kurš ir uzlikts elektroenerģijas patēriņam un no kura gūtie ieņēmumi tiek vienlaikus piešķirti, lai finansētu izdevumus, kas ir saistīti ar elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamus enerģijas avotus un koģenerāciju, un ar to, ka ir ieviesta tarifu ģeogrāfiskā izlīdzināšana un samazināta elektroenerģijas cena apdraudētības situācijā esošām māsasaimniecībām, ir jāuzlūko kā tāds, ar ko tiek sasniegti īpaši nolūki 1992. gada 25. februāra direktīvas 3. panta 2. punkta noteikumu, kas ir pārņemti 2008. gada 16. decembra direktīvas (³) 1. panta 2. punktā, izpratnē?

- 3) Gadījumā, ja tikai daži no izvirzītajiem nolūkiem varētu tikt kvalificēti kā īpaši nolūki šo tiesību normu izpratnē, vai nodokļu maksātāji tomēr var pretendēt uz pilnīgu strīdīgā maksājuma atlīdzināšanu, vai tikai uz daļēju atlīdzināšanu atkarībā no tā, kāda daļa no kopējām ar maksājumu finansētajām izmaksām neatbilstu īpašam nolūkam?
- 4) Gadījumā, ja atbilstoši uz iepriekšējiem jautājumiem sniegtajai atbildei maksājuma par elektroenerģijas sabiedriskajiem pakalpojumiem shēma būtu pilnīgi vai daļēji nesaderīga ar Savienības tiesībās paredzētajiem noteikumiem par nodokļu uzlikšanu elektroenerģijai, vai 2003. gada 27. oktobra direktīvas 18. panta 10. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka 2003. gada 27. oktobra direktīvā paredzēto minimālo likmju ievērošana ir vienīgais pienākums, kas līdz 2009. gada 1. janvārim attiecībā uz Franciju izriet no Savienības tiesībās paredzētajiem noteikumiem par nodokļu uzlikšanu elektroenerģijai?

⁽¹⁾ Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīva 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai (OV L 283, 51. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīva 92/12/EEK par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību (OV L 76, 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīva 2008/118/EK par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK (OV L 9, 12. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 3. martā iesniedza Lietuvas Aukščiausiasis Teismas (Lietuva) – UAB “Aviabaltika”/BAB Ūkio bankas

(Lieta C-107/17)

(2017/C 161/14)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvas Aukščiausiasis Teismas

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: UAB “Aviabaltika”

Otra lietas dalībnice kasācijas instancē: BAB “Ūkio bankas”

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Direktīvas 2002/47 ⁽¹⁾ 4. panta 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstīm ir paredzēts pienākums noteikt tādu tiesisko regulējumu, pamatojoties uz kuru finanšu nodrošinājums nenonāk nodrošinājumaņēmēja (bankrotējošās bankas) bankrota mantas masā? Citiem vārdiem sakot, vai dalībvalstīm ir pienākums noteikt tādu tiesisko regulējumu, lai nodrošinājumaņēmējs (banka) varētu *de facto* apmierināt savu prasījumu, kurš nodrošināts ar finanšu nodrošinājumu (bankas kontā esošiem līdzekļiem un prasījuma tiesībām uz tiem), neraugoties uz to, ka piespiedu izpildes gadījumā iestājas pēc tam, kad jau ir sācies nodrošinājumaņēmēja (bankas) likvidācijas process?
2. Vai Direktīvas 2002/47 4. panta 1. un 5. punkts sistēmiski ir jāinterpretē tādējādi, ka tajās nodrošinājuma devējam ir piešķirtas tiesības prasīt, lai nodrošinājumaņēmējs (banka) savu prasījumu, kas nodrošināts ar finanšu nodrošinājumu (bankas kontā esošiem līdzekļiem un prasījuma tiesībām uz tiem), vispirms apmierinātu no finanšu nodrošinājuma, un ka tajās ir noteikts attiecīgs finanšu nodrošinājumaņēmēja pienākums šādu prasījumu izpildīt, neraugoties uz sākotnējo tā likvidācijas procesu?

3. Ja atbilde uz otro jautājumu ir noliedzīga, bet nodrošinājuma devējs apmierina nodrošinājumaņēmēja ar finanšu nodrošinājumu nodrošināto prasījumu no citas savas mantas, – vai Direktīvas 2002/47 normas, it īpaši tās 4. un 8. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka nodrošinājuma devējam arī būtu piemērojams izņēmums no nodrošinājumaņēmēja (bankas) kreditoru vienlīdzības maksātnespējas procedūrā un būtu attiecībā pret citiem kreditoriem piešķirama prioritāte finanšu nodrošinājuma atgūšanā maksātnespējas procedūrā?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 6. jūnija Direktīva 2002/47/EK par finanšu nodrošinājuma līgumiem, OV 2002, L 168, 43. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 3. martā iesniedza Vilniaus apygardos administracinis teismas (Lietuva) (UAB “Enteco Baltic”/Muitinēs departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Lieta C-108/17)

(2017/C 161/15)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Pamatlietas puses

Prasītāja: UAB “Enteco Baltic”

Atbildētājs: Muitinēs departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai PVN direktīvas (¹) 143. panta 2. punkta noteikumi ir interpretējami tādējādi, ka dalībvalsts nodokļu iestādei ir aizliegts atteikties piemērot PVN direktīvas 143. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu pamatojoties vienīgi uz to, ka importa laikā bija paredzēts piegādāt preces vienam PVN maksātājam un tādēļ importa deklarācijā ir norādīts tā PVN maksātāja kods, tomēr vēlāk, mainoties apstākļiem, preces tika piegādātas citai personai, kas ir nodokļa maksātāja (PVN maksātājam), un valsts iestādei tika iesniegta visa informācija par faktiskā ieguvēja identitāti?
- 2) Vai tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, PVN direktīvas 143. panta 1. punkta d) apakšpunkta noteikumus var interpretēt tādējādi, ka preču transportēšana no vienas dalībvalsts teritorijā esošas akcīzes preču noliktavas uz citas dalībvalsts teritorijā esošu akcīzes preču noliktavu, ko apstiprina neapstrīdēti dokumenti (*e-AD* [elektronisks administratīvais dokuments] pavadzīmes un *e-ROR* [elektronisks saņemšanas apliecinājums] apstiprinājumi) var tikt uzskatīti par pietiekamiem pierādījumiem, kas apstiprina preču transportēšanas faktu uz citu dalībvalsti?
- 3) Vai PVN direktīvas 143. panta 1. punkta d) apakšpunkta noteikumus var interpretēt tādējādi, ka ar tiem dalībvalsts nodokļu iestādei ir aizliegts atteikt šajā punktā paredzēto atbrīvojumu, ja tiesības rīkoties preču ieguvējam bija nodotas nevis tiešā veidā, bet gan ar viņa norādīto trešo personu (transporta uzņēmumu/akcīzes preču noliktavu) starpniecību?
- 4) Vai PVN neitralitātes un tiesiskās paļāvības aizsardzības principiem nav pretrunā administratīvā prakse, atbilstoši kurai atšķiras interpretācija par to, kas ir uzskatāms par tiesību rīkoties ar precēm nodošanu, un par to, kādi pierādījumi ir jāiesniedz šādas nodošanas pamatošanai, – atkarībā no tā, vai ir piemērojami PVN direktīvas 167. panta vai 143. panta 1. punkta d) apakšpunkta noteikumi?

- 5) Vai labas ticības principa piemērošanas jomā saistībā ar PVN uzlikšanu ietilpst arī personu tiesības saņemt atbrīvojumu no importa PVN (atbilstoši PVN direktīvas 143. panta 1. punkta d) apakšpunkta noteikumiem) tādos gadījumos kā pamatlietā, proti, kad muita noliedz nodokļa maksātāja tiesības uz atbrīvojumu no importa PVN, pamatodamās uz to, ka nebija izpildīti nosacījumi tālākai preču piegādei ES iekšienē (PVN direktīvas 138. panta noteikumi)?
- 6) Vai PVN direktīvas 143. panta 1. punkta d) apakšpunkta noteikumi ir interpretējami tādējādi, ka ir aizliegta tāda dalībvalstu administratīvā prakse, atbilstoši kurai pieņemums, ka (1) tiesības rīkoties ar precēm nebija nodotas konkrētam līgumslēdzējam un (2) nodokļa maksātājs zināja vai varēja zināt par to, ka otrs līgumslēdzējs, iespējams, ir krāpies ar PVN, ir pamatots ar to, ka uzņēmums ar līgumslēdzējiem sazinājās, izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus, un nodokļu administratora veiktās izmeklēšanas laikā tika konstatēts, ka līgumslēdzēji neveica savu darbību norādītajās adresēs un neiesniedza PVN deklarācijas par darījumiem ar nodokļa maksātāju?
- 7) Vai PVN direktīvas 143. panta 1. punkta d) apakšpunkta noteikumi ir interpretējami tādējādi, ka, lai gan pienākums iesniegt pamatojumu tiesību uz atbrīvojumu saņemšanai ir noteikts nodokļu maksātājam, tomēr tas nenozīmē, ka kompetentajai valsts iestādei, kura izlemj jautājumu par tiesību rīkoties ar precēm nodošanu, nebūtu pienākuma savākt vienīgi valsts iestādēm pieejamu informāciju?

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 3. martā iesniedza *Juzgado de Primera Instancia de Cartagena* (Spānija) – *Bankia S.A./Juan Carlos Marí Merino, Juan Pérez Gavilán un María Concepción Marí Merino*

(Lieta C-109/17)

(2017/C 161/16)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Bankia S.A.*

Atbildētāji: *Juan Carlos Marí Merino, Juan Pérez Gavilán un María Concepción Marí Merino*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīva 2005/29⁽¹⁾ ir jāinterpretē tādējādi, ka tās 11. pantam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pašlaik spēkā esošais Spānijas regulējums par piedziņas vēršanu uz hipotēkas objektu – LEC 695. un nākamie panti, aplūkojot tos kopsakarā ar 552. panta 1. punktu –, kurā nav paredzēts tiesai veikt negodīgas komercprakses pārbaudi nedz pēc savas ierosmes, nedz pēc kādas puses lūguma, jo tiesiskais regulējums apgrūtina vai neļauj veikt līgumu vai aktu, kuros var būt iekļauta negodīga komercprakse, pārbaudi?
- 2) Vai Direktīva 2005/29 ir jāinterpretē tādējādi, ka tās 11. pantam ir pretrunā tāds Spānijas valsts tiesiskais regulējums kā Karaļa 2012. gada 9. marta Dekrētlukuma Nr. 6/2012 5. un 6. pants, aplūkojot tos kopsakarā ar tā 15. pantu, kurā nav nodrošināta rīcības kodeksa efektīva izpilde, ja piedzinējs izvēlas to nepiemērot?

- 3) Vai Direktīvas 2005/29 11. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tāds Spānijas valsts tiesiskais regulējums kā Karaļa 2012. gada 9. marta Dekrētlukuma Nr. 6/2012 pielikuma 3. punkts, Labas prakses kodekss, ar kuru piedziņas vēršanas uz hipotēkas objektu procedūrā patērētājam nav atļauts lūgt piemērot rīcības kodeksu, konkrēti, attiecībā uz atmaksu ar izpildījumu un parāda dzēšanu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ("Negodīgas komercprakses direktīva") (OV 2005, L 149, 1. 22. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. martā iesniedza Hof van beroep te Brussel (Beļģija) – Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd, Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV/Duma Forklifts NV, G. S. International BVBA

(Lieta C-129/17)

(2017/C 161/17)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van beroep te Brussel

Pamatlietas puses

Prasītāji: Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd, Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV

Atbildētāji: Duma Forklifts NV, G. S. International BVBA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) a) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/95/EK ⁽¹⁾ 5. pants un Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (kodificēta versija) ⁽²⁾ 9. pants aptver preču zīmes īpašnieka tiesības iebilst pret to, ka trešā persona bez tā piekrišanas noņem visus pie precēm nostiprinātos, preču zīmei identiskus apzīmējumus ("marķējuma noņemšana"), ja šīs preces – kā tas ir muitas noliktavas procedūrai nodotu preču gadījumā – vēl nav realizētas Eiropas Ekonomikas zonas teritorijā un trešā persona veic marķējuma noņemšanu saistībā ar preču ieviešanu vai laišanu tirgū Eiropas Ekonomikas zonas teritorijā?
- b) Vai atbilde uz 1. jautājuma a) daļu ir atkarīga no tā, vai preces tiek ievestas vai laistas tirgū Eiropas Ekonomikas zonas teritorijā ar šīs trešās personas pašas piestiprinātām atpazīšanas zīmēm ("pārmarķēšana")?
- 2) Vai atbildi uz 1. jautājumu ietekmē tas, ka šādā veidā ievestās vai tirgū laistās preces to ārējā izskata vai modeļa dēļ vidusmēra patērētājs joprojām identificē kā preču zīmes īpašnieka produkciju?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīva, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (kodificēta versija) (OV 2008, L 299, 25. lpp.).

⁽²⁾ OV 2009, L 78, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2017. gada 1. februāra spriedumu lietā T-479/14 Kendrion/Eiropas Savienība 2017. gada 24. martā iesniedza Eiropas Savienība, ko pārstāv Eiropas Savienības Tiesa

(Lieta C-150/17 P)

(2017/C 161/18)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienība, ko pārstāv Eiropas Savienības Tiesa (pārstāvji – J. Inghelram un E. Beysen)

Pārējie lietas dalībnieki: *Kendrion NV*, Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 1. punktu;
- noraidīt *Kendrion* pirmajā instancē izvirzīto prasību par tā it kā ciesto zaudējumu atlīdzināšanu vai arī, pakārtoti, to samazināt līdz EUR 175 709,87;
- piespriest *Kendrion* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības atbalstam tās iesniedzēja ir izvirzījusi trīs pamatus.

1. Vispārējā tiesa, interpretējot jēdzienu “cēloņsakarība”, esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atzīdama sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārkāpumu par iemeslu apgalvotajiem zaudējumiem, ko radījuši izdevumi par bankas garantiju, lai gan saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šo izdevumu maksāšanas iemesls ir uzņēmuma lēmums nemaksāt naudas sodu, kamēr norit procedūra Savienības tiesā.
2. Vispārējā tiesa, interpretējot jēdzienu “zaudējumi”, esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā ar izdevumu par bankas garantiju samaksu radītajiem zaudējumiem neesot piemērojusi tos pašus nosacījumus, kurus tā piemēroja naudas soda procentu samaksai, proti, prasītājam pirmajā instancē bija jāpierāda, ka procentu samaksas gadījumā finansiālais slogs būtu lielāks, nekā priekšrocība, ko tā būtu varējusi gūt, ja tā nesamaksātu naudas sodu.
3. Vispārējā tiesa, nosakot zaudējumu rašanās laikposmu, esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un pamatojumā, jo, nenorādot pamatojumu, tā esot uzskatījusi, ka laikposms, kurā radās apgalvotie ar bankas garantijas izdevumu samaksu radītie zaudējumi, var būt arī kāds cits laikposms nekā tas, kuru Vispārējā tiesa bija noteikusi attiecībā uz pārkāpumu, kura rezultātā radās šie zaudējumi.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 24. martā iesniedza *High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)* (Apvienotā Karaliste) – *Swedish Match AB/Secretary of State for Health*

(Lieta C-151/17)

(2017/C 161/19)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Swedish Match AB*

Atbildētājs: *Secretary of State for Health*

Prejudiciālie jautājumi

Vai Direktīvas 2014/40/ES⁽¹⁾ 1. panta c) punkts un 17. pants nav spēkā, jo ar tiem:

- I. tiek pārkāpts ES vispārējs nediskriminācijas princips;
- II. tiek pārkāpts ES vispārējs samērīguma princips;
- III. tiek pārkāpts LES 5. panta 3. punkts un ES subsidiaritātes princips;

IV. tiek pārkāpts Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 296. panta 2. punkts;

V. tiek pārkāpts LESD 34. un 35. pants un

VI. tiek pārkāpts ES Pamattiesību Hartas 1., 7. un 35. pants?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 3. aprīļa Direktīva 2014/40/ES par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu un ar ko atceļ Direktīvu 2001/37/EK (OV 2014, L 127, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2017. gada 4. aprīlī – Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-170/17)

(2017/C 161/20)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – N. Yerrell un P. Costa de Oliveira)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

- 1) atzīt, ka, izsniedzot īpašas valsts vadītāju apliecības, kas paredzētas, lai vadītu saskaņotajā kategorijā AM iekļautos transportlīdzekļus, Portugāles Republika nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Direktīvas 2006/126/EK (¹) par vadītāju apliecībām 4. panta 1. un 2. punktā un 7. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētos pienākumus;
- 2) atzīt, ka, nenodrošinot, ka vienai personai ir tikai viena vadītāja apliecība, Portugāles Republika nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Direktīvas 2006/126/EK par vadītāju apliecībām 7. panta 5. punkta b) apakšpunktā paredzētos pienākumus;
- 3) piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecībā uz pienākumiem, kas Portugāles Republikai paredzēti saskaņā ar Direktīvas [2006/126] 4. panta 1. un 2. punktu un 7. panta 2. punkta a) apakšpunktu, kā arī saskaņā ar 7. panta 5. punkta b) apakšpunktu, Komisija uzskata, ka Portugāles Republika nav veikusi nepieciešamos pasākumus argumentētajā atzinumā noteiktajā termiņā. Turklāt arī pati Portugāles administrācija atzīst, ka tā nav veikusi minētos pasākumus, 2016. gada 15. decembra vēstulē norādot, ka tā šajā ziņā veiks turpmākus grozījumus tiesiskajā regulējumā.

(¹) OV 2006, L 403, 18.lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2017. gada 17. februāra spriedumu lietā T-40/15 ASPLA un Armando Álvarez/Eiropas Savienība 2017. gada 5. aprīlī iesniedza Eiropas Savienība Eiropas Savienības Tiesas personā

(Lieta C-174/17 P)

(2017/C 161/21)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienība Eiropas Savienības Tiesas personā (pārstāvji – J. Inghelram, Á.M. Almendros Manzano un P. Giusta)

Pārējie lietas dalībnieki: *Plásticos Españoles, S.A. (ASPLA), Armando Álvarez S.A.* un Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas pirmo punktu;
- kā nepamatotu noraidīt ASPLA un *Armando Álvarez* pirmajā instancē izvirzīto prasījumu samaksāt EUR 3 495 038,66 kā atlīdzinājumu par kaitējumu, kas tām it kā esot nodarīts saprātīga lietas izspriešanas termiņa neievērošanas rezultātā;
- piespriest ASPLA un *Armando Álvarez* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Pirmais apelācijas pamats ir par kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot cēloņsakarības jēdzienu, jo Vispārējā tiesa nosprieda, ka saprātīga lietas izspriešanas termiņa neievērošana esot bijusi galvenais iemesls, kas izraisījis apgalvoto materiālo kaitējumu, kas izpaudies kā bankas garantijas izdevumu segšana, lai gan pastāvīgās judikatūras atziņa ir tāda, ka šo izdevumu maksāšanas galvenais iemesls ir uzņēmuma izvēle nemaksāt naudas sodu, kamēr lieta atrodas izskatīšanā Savienības tiesā.
2. Otrais apelācijas pamats ir par kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot kaitējuma jēdzienu, jo attiecībā uz apgalvoto materiālo kaitējumu, kas izriet no bankas garantijas izmaksu segšanas, Vispārējā tiesa nepiemēroja to pašu nosacījumu, ko tā noteica saistībā ar apgalvoto materiālo kaitējumu, kas izriet no procentu maksāšanas par naudas soda summu, proti, tā nenoteica, ka prasītājam pirmajā instancē ir jāpierāda, ka no šā pēdējā minētā maksājuma izrietošais finansiālais sloks ir bijis lielāks par labumu, ko tās varētu būt guvušas no naudas sodas nemaksāšanas.

Tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 28. februāra rīkojums (*Tribunale civile di Roma* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – X/*Presidenza del Consiglio dei Ministri*

(Lieta C-167/15) ⁽¹⁾

(2017/C 161/22)

Tiesvedības valoda – itāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 245, 27.7.2015.

Tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 2017. gada 10. marta rīkojums (*Supremo Tribunal de Justiça* (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Sociedade Metropolitana de Desenvolvimento SA/Banco Santander Totta SA*

(Lieta C-136/16) ⁽¹⁾

(2017/C 161/23)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Otrās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 165, 10.5.2016.

Tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 23. februāra rīkojums (*Supremo Tribunal Administrativo* (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Ministério da Saúde, Administração Regional de Saúde de Lisboa e Vale do Tejo, I. P./João Carlos Lombo Silva Cordeiro*

(Lieta C-229/16) ⁽¹⁾

(2017/C 161/24)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 287, 8.8.2016.

Tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 6. marta rīkojums – Eiropas Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste, persona, kas iestājusies lietā: Francijas Republika

(Lieta C-511/16) ⁽¹⁾

(2017/C 161/25)

Tiesvedības valoda – franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 441, 28.11.2016.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2017. gada 5. aprīļa spriedums – CPME u.c./Padome

(Lieta T-422/13) ⁽¹⁾

Dempings — Dažu Indijas, Taizemes un Taivānas izcelsmes polietilēntereftalāta (PET) veidu imports — Pasākumu termiņa beigu pārskatīšana — Komisijas priekšlikums atjaunot šos pasākumus — Padomes lēmums izbeigt pārskatīšanas procedūru, nenosakot šos pasākumus — Prasība atcelt tiesību aktu — Regulas (EK) Nr. 1225/2009 11. panta 2. punkts — Būtiska kaitējuma atkārtotās varbūtība — Regulas Nr. 1225/2009 21. panta 1. punkts — Savienības intereses — Acīmredzamas kļūdas vērtējumā — Pienākums norādīt pamatojumu — Prasība par zaudējumu atlīdzību

(2017/C 161/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME)* (Brisele, Beļģija) un 10 citas prasītājas, kuru nosaukumi iekļauti sprieduma pielikumā (pārstāvji – L. Ruessmann, advokāts, un J. Beck, *solicitor*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – S. Boelaert un J. P. Hix, pārstāvji, kam palīdz B. O'Connor, *solicitor*, un S. Gubel, advokāts)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji – J.-F. Brakeland, A. Demeneix un M. França)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: *European Federation of Bottled Waters (EFBW)* (Brisele, Beļģija), *Caiba, SA* (Paterna, Spānija), *Coca-Cola Enterprises Belgium (CCEB)* (Anderlecht, Beļģija), *Danone* (Parīze, Francija), *Nestlé Waters Management & Technology (Issy-les-Moulineaux, Francija)*, *Pepsico International Ltd* (Londona, Apvienotā Karaliste) un *Refresco Gerber BV* (Roterdama, Nīderlandes Karaliste), (pārstāvji – E. McGovern, *barrister*)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība saskaņā ar LESD 263. pantu daļēji atcelt Padomes 2013. gada 21. maija Īstenošanas lēmumu 2013/226/ES, ar ko noraida priekšlikumu Padomes īstenošanas regulai, ar ko pēc termiņa beigu pārskatīšanas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1225/2009 11. panta 2. punktu nosaka galīgo antidempinga maksājumu dažu Indijas, Taivānas un Taizemes izcelsmes polietilēntereftalāta veidu importam un izbeidz termiņa beigu pārskatīšanas procedūru attiecībā uz dažu Indonēzijas un Malaizijas izcelsmes polietilēntereftalāta veidu importu, ciktāl šis priekšlikums noteiktu galīgo antidempinga maksājumu dažu Indijas, Taivānas un Taizemes izcelsmes polietilēntereftalāta veidu importam (OV 2013, L 136, 12. lpp.), daļā, kurā Padome ir noraidījusi priekšlikumu noteikt galīgo antidempinga maksājumu attiecībā uz dažu Indijas, Taivānas un Taizemes izcelsmes polietilēntereftalāta veidu importu un izbeigusi pārskatīšanas procedūru attiecībā uz šo importu, un, otrkārt, prasība saskaņā ar LESD 268. pantu novērst kaitējumu, kas esot nodarīts prasītājiem

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2013. gada 21. maija Īstenošanas lēmumu 2013/226/ES, ar ko noraida priekšlikumu Padomes īstenošanas regulai, ar ko pēc termiņa beigu pārskatīšanas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1225/2009 11. panta 2. punktu nosaka galīgo antidempinga maksājumu dažu Indijas, Taivānas un Taizemes izcelsmes polietilēntereftalāta veidu importam un izbeidz termiņa beigu pārskatīšanas procedūru attiecībā uz dažu Indonēzijas un Malaizijas izcelsmes polietilēntereftalāta veidu importu, ciktāl šis priekšlikums noteiktu galīgo antidempinga maksājumu dažu Indijas, Taivānas un Taizemes izcelsmes polietilēntereftalāta veidu importam, atcelt daļā, kurā ir noraidīts priekšlikums noteikt galīgo antidempinga maksājumu Indijas, Taivānas un Taizemes izcelsmes importam un izbeigta pārskatīšanas procedūra saistībā ar šo trīs valstu izcelsmes polietilēntereftalāta (PET) importu;

- 2) prasījumus par zaudējumu atlīdzību noraidīt;
- 3) *Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME)*, *Cepsa Química, SA*, *Equipolymers Srl*, *Indorama Ventures Poland sp. z o.o.*, *Lotte Chemical UK Ltd*, *M & G Polimeri Italia SpA*, *Novapet, SA*, *Ottana Polimeri Srl*, *UAB Indorama Polymers Europe*, *UAB Neo Group* un *UAB Orion Global pet* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas, izņemot turpmāk 5) punktā norādītos tiesāšanās izdevumus;
- 4) Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus pati;
- 5) *European Federation of Bottled Waters (EFBW)*, *Caiba, SA*, *Coca Cola Enterprises Belgium (CCEB)*, *Danone*, *Nestlé Waters Management & Technology*, *Pepsico International Ltd* un *Refresco Gerber BV* sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina prasītāju tiesāšanās izdevumus saistībā ar to iestāšanos lietā;
- 6) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 325, 9.11.2013.

Vispārējās tiesas 2017. gada 28. martā spriedums – Regione autonoma della Sardegna/Komisija

(Lieta T-219/14) (¹)

Valsts atbalsts — Jūras transports — Kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu — Kapitāla palielināšana — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un uzdots to atgūt — Saņēmēja uzņēmuma likvidācija — Intereses celt prasību saglabāšana — Tiesvedības izbeigšanas pirms sprieduma taisīšanas neesamība — Atbalsta jēdziens — Vispārējās tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojums — Privātā ieguldītāja kritērijs — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Kļūda tiesību piemērošanā — Iebilde par prettiesiskumu — Pienākums norādīt pamatojumu — Tiesības uz aizstāvību — Lēmums 2011/21/ES — Pamatnostādnes par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai — Savienības nostādnes par valsts atbalstu, ko piešķir kā kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu — Spriedums lietā Altmark

(2017/C 161/27)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs(a)/(i): Regione autonoma della Sardegna (Itālija) (pārstāvji – T. Ledda, S. Sau, G. M. Roberti, G. Bellitti un I. Perego, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – G. Conte, D. Grespan un A. Bouchagiar)

Persona(s), kas iestājusies(šās) lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Compagnia italiana di navigazione SpA (Neapole, Itālija) (pārstāvji – sākotnēji F. Sciaudone, R. Sciaudone, D. Fioretti un A. Neri, vēlāk M. Merola, B. Carnevale un M. Toniolo, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kas celta atbilstoši LESD 263. pantam, atcelt Komisijas 2014. gada 22. janvāra Lēmumu C(2013) 9101 final par atbalsta pasākumiem SA.32014 (2011/C), SA.32015 (2011/C) un SA.32016 (2011/C), kurus īstenojis Sardīnijas autonomais reģions par labu Saremar, jo ar šo lēmumu par valsts atbalstu tika kvalificēts kompensācijas par sabiedrisko pakalpojumu pasākums un kapitāla palielināšana un šie pasākumi tika atzīti par nesaderīgiem ar kopējo tirgu, un tika uzdots to atgūšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) La Regione autonoma della Sardegna sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas un Compagnia Italiana di Navigazione SpA tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 175, 10.6.2014.

Vispārējās tiesas 2017. gada 6. aprīļa spriedums – Saremar/Komisija

(Lieta T-220/14) ⁽¹⁾

Valsts atbalsts — Jūras transports — Kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu — Kapitāla palielināšana — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un uzdots to atgūt — Prasītājas likvidācija — Procesuāla rīcībspēja — Intereses celt prasību saglabāšana — Tiesvedības izbeigšanas pirms sprieduma taisīšanas neesamība — Atbalsta jēdziens — Vispārējās tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojums — Privātā ieguldītāja kritērijs — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Kļūda tiesību piemērošanā — Iebilde par prettiesiskumu — Pienākums norādīt pamatojumu — Tiesības uz aizstāvību — Lēmums 2011/21/ES — Pamatnostādnes par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai — Savienības nostādnes par valsts atbalstu, ko piešķir kā kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu — Spriedums lietā Altmark

(2017/C 161/28)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Saremar – Sardegna Regionale Marittima SpA (Cagliari, Itālija) (pārstāvji – G. M. Roberti, G. Bellitti un I. Perego, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – G. Conte, D. Grespan, un A. Bouchagiar)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Compagnia Italiana di Navigazione SpA (Neapole, Itālija) (pārstāvji – sākotnēji F. Sciaudone, R. Sciaudone, D. Fioretti un A. Neri, vēlāk M. Merola, B. Carnevale un M. Toniolo, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kas celta atbilstoši LESD 263. pantam, atcelt Komisijas 2014. gada 22. janvāra Lēmumu C(2013) 9101 *final* par atbalsta pasākumiem SA.32014 (2011/C), SA.32015 (2011/C) un SA.32016 (2011/C), kurus īstenojis Sardīnijas autonomais reģions par labu Saremar, jo ar šo lēmumu par valsts atbalstu tika kvalificēts kompensācijas par sabiedrisko pakalpojumu pasākums un kapitāla palielināšana un šie pasākumi tika atzīti par nesaderīgiem ar kopējo tirgu, un tika uzdots to atgūšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Saremar – Sardegna Regionale Marittima SpA sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas un Compagnia Italiana di Navigazione SpA tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 175, 10.6.2014.

Vispārējās tiesas 2017. gada 5. aprīļa spriedums – HB u.c./Komisija

(Lieta T-361/14) ⁽¹⁾

Institucionālās tiesības — Eiropas pilsoņu iniciatīva — Klaiņojošu dzīvnieku aizsardzība — Psiholoģiskā iedarbība uz pieaugušajiem un bērniem — Reģistrācijas atteikums — Acīmredzama Komisijas pilnvaru neesamība — Regulas (ES) Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunkts un 3. punkts

(2017/C 161/29)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: HB (Linca, Austrija) un 6 citi prasītāji, kuri vārdi norādīti sprieduma pielikumā (pārstāvji – sākotnēji C. Kolar, vēlāk F. Moyses, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – H. Krämer un J. Vondung)

Priekšmets

Prasība atbilstoši LESD 263. pantam atcelt Komisijas 2014. gada 26. marta Lēmumu C(2014) 2119 *final*, ar ko noraida pieteikumu reģistrēt pilsoņu iniciatīvu “Ethics for Animals and Kids”

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) HB un pārējie prasītāji, kuru vārdi ir norādīti sprieduma pielikumā, atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 409, 17.11.2014.

Vispārējās tiesas 2017. gada 6. aprīļa spriedums – *Alkarim for Trade and Industry*/Padome

(Lieta T-35/15) ⁽¹⁾

Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Sīriju — Līdzekļu iesaldēšana — Acīmredzama kļūda vērtējumā

(2017/C 161/30)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Alkarim for Trade and Industry LLC* (Tal Kurdi, Sīrija) (pārstāvji – J.-P. Buyle un L. Cloquet, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – sākotnēji G. Étienne un S. Kyriakopoulou, vēlāk S. Kyriakopoulou)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Padomes 2014. gada 20. oktobra Īstenošanas lēmumu 2014/730/KĀDP, ar kuru īsteno Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV 2014, L 301, 36. lpp.), un Padomes 2014. gada 20. oktobra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1105/2014, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā (OV 2014, L 301, 7. lpp.), ciktāl prasītājas nosaukums ir ticis iekļauts to personu un vienību sarakstā, kurām piemēro ierobežojošos pasākumus

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Padomes 2014. gada 20. oktobra Īstenošanas lēmumu 2014/730/KĀDP, ar kuru īsteno Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju, un Padomes 2014. gada 20. oktobra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1105/2014, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā, ciktāl tās attiecas uz *Alkarim for Trade and Industry LLC*;
- 2) Eiropas Savienības Padome sedz savus un atlīdzina *Alkarim for Trade and Industry* tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 89, 16.3.2015.

Vispārējās tiesas 2017. gada 5. aprīļa spriedums – Francija/Komisija(Lieta T-344/15) ⁽¹⁾

Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti, kas nosūtīti Direktīvā 98/34/EK paredzētās procedūras ietvaros — Dalībvalstī izdoti dokumenti — Piekļuves piešķiršana — Izņēmums saistībā ar tiesvedības aizsardzību — Izņēmums saistībā ar pārbaužu, izmeklēšanas un revīzijas mērķu aizsardzību — Dalībvalsts iepriekšēja piekrišana

(2017/C 161/31)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Francijas Republika (pārstāvji – sākotnēji F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas un F. Fize, vēlāk D. Colas un B. Fodda, un visbeidzot D. Colas, B. Fodda un E. de Moustier)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J. Baquero Cruz un F. Clotuche Duvieusart)

Personas, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Čehijas Republika (pārstāvji – M. Smolek, T. Müller un J. Vlácil)

Priekšmets

Prasība, kas celta atbilstoši LESD 263. pantam un kurā lūgts atcelt Komisijas 2015. gada 21. aprīļa Lēmumu Ares (2015) 1681819 sniegt pilsonim piekļuvi dokumentiem, kurus Francijas Republika nosūtījusi procedūrā, kura paredzēta 1998. gada 22. jūnija Direktīvā 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā (OV 1998, L 204, 37. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Francijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus, ieskaitot tos, kas ir saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedību;
- 3) Čehijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 270, 17.8.15.

Vispārējās tiesas 2017. gada 5. aprīļa spriedums – Renfe-Operadora/EUIPO (“AVE”)(Lieta T-367/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “AVE” — Daļēja spēkā neesamība — Apelācijas sūdzība, kas apelācijas padomē iesniegta citā, nevis procesa valodā — Apelācijas padomē iesniegtas apelācijas sūdzības nepieņemamība — Pieteikums par restitutio in integrum — Uzmanības pienākums

(2017/C 161/32)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Renfe-Operadora, Entidad Pública Empresarial (Madrīde, Spānija) (pārstāvji – J. B. Devaureix un M. I. Hernández Sandoval, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – S. Palmero Cabezas)

Priekšmets

Prasība par *EUIPO* Apelācijas piektās padomes 2015. gada 24. aprīļa lēmumu lietā R 712/2014-5 attiecībā uz pieteikumu par *restitutio in integrum*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Renfe-Operadora, Entidad Pública Empresarial* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 346, 19.10.2015.

Vispārējās tiesas 2017. gada 6. aprīļa spriedums – *Metabolic Balance Holding/EUIPO* (“*Metabolic Balance*”)

(Lieta T-594/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “*Metabolic Balance*” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts

(2017/C 161/33)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Metabolic Balance Holding GmbH* (Isen, Vācija) (pārstāvis – W. Riegger, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*) (pārstāvji – M. Fischer un J. Németh)

Priekšmets

Prasība par *EUIPO* Apelācijas pirmās padomes 2015. gada 12. augusta lēmumu lietā R 2156/2014–1 attiecībā uz pieteikumu grafisku apzīmējumu “*Metabolic Balance*” reģistrēt kā Eiropas Savienības preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Metabolic Balance Holding GmbH* sedz savus, kā arī atlīdzina *EUIPO* tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 398, 30.11.2015.

Vispārējās tiesas 2017. gada 5. aprīļa spriedums – Tractel Greifzug/EUIPO – Shenxi Machinery (Motorizētas tītavas forma)

(Lieta T-621/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības trīsdimensiju preču zīme — Motorizētas tītavas forma — Absolūts atteikuma pamats — Apzīmējums, ko veido vienīgi preces forma, kura vajadzīga tehniska rezultāta iegūšanai — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punkts

(2017/C 161/34)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Tractel Greifzug GmbH (Bergisch Gladbach, Vācija) (pārstāvji – U. Lüken un C. Maierhöfer, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – D. Hanf)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Shenxi Machinery Co. Ltd (Wuxi, Ķīna) (pārstāvis – C. Vossius, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2015. gada 3. septembra lēmumu lietā R 1658/2014-1 saistībā ar spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Shenxi Machinery un Tractel Greifzug

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Tractel Greifzug GmbH sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumus;
- 3) Shenxi Machinery Co. Ltd sedz savus tiesāšanas izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 16, 18.1.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 6. aprīļa spriedums – Nanu-Nana Joachim Hoepf/EUIPO – Fink (“NANA FINK”)

(Lieta T-39/16) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību — Grafiska preču zīme “NANA FINK” — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “NANA” — Preču līdzības neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Apelācijas padomē veicamās pārbaudes apjoms — Pienākums lemt par visu apelācijas sūdzību

(2017/C 161/35)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Nanu-Nana Joachim Hoepf GmbH & Co. KG (Brēmene, Vācija) (pārstāvis – T. Boddien, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – A. Schifko)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Nadine Fink (Bāzele, Šveice)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2015. gada 12. novembra lēmumu lietā R 679/2014–1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Nanu-Nana Joachim Hoepf* un *N. Fink*

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas pirmās padomes 2015. gada 12. novembra lēmumu lietā R 679/2014–1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Nanu-Nana Joachim Hoepf GmbH & Co. KG* un *Nadine Fink* atcelt tiktāl, ciktāl tajā Apelācijas padome nav lēmusi par tai iesniegto apelācijas sūdzību saistībā ar “cēlmetāliem un to sakausējumiem”, kas ietilpst 14. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un uz ko attiecas grafiskas preču zīmes starptautiskā reģistrācija Nr. 1111651, kura ir attiecināta uz Eiropas Savienību;
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

(¹) OV C 106, 21.3.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 6. aprīļa spriedums – *Azanta/EUIPO – Novartis* (“NIMORAL”)

(Lieta T-49/16) (¹)

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “NIMORAL” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “NEORAL” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2017/C 161/36)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Azanta A/S* (Hellerup, Dānija) (pārstāvis – *M. Hoffgaard Rasmussen*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – *J. Ivanauskas*)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Novartis AG* (Bāzele, Šveice)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturrtās padomes 2015. gada 1. decembra lēmumu lietā R 634/2015–4 saistībā ar iebildumu procesu starp *Novartis* un *Azanta*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Azanta A/S* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 106, 21.3.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 6. aprīļa spriedums – Policolor/EUIPO – CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt (“Policolor”)

(Lieta T-178/16) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Policolor” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “ProfiColor” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. pants

(2017/C 161/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Policolor SA (Bukarestē, Rumānija) (pārstāvis – M. Comanescu, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – M. Rajh)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt GmbH & Co. KG (Düren-Merken, Vācija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 29. janvāra lēmumu lietā R 346/2015-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt un Policolor

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Policolor SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 211, 13.6.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 6. aprīļa rīkojums – Aldi/EUIPO (“ViSAGE”)

(Lieta T-219/16) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “ViSAGE” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts

(2017/C 161/38)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Vācija) (pārstāvji – N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen un N. Bertram, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – A. Schifko)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 19. februāra lēmumu lietā R 507/2015-5 attiecībā uz pieteikumu grafisku apzīmējumu “ViSAGE” reģistrēt kā Eiropas Savienības preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;

2) Aldi GmbH & Co. KG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 232, 27.6.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 6. aprīļa spriedums – *Entreprise commune Clean Sky 2/ Scouring Environment*

(Lieta T-238/16) ⁽¹⁾

Šķīrējklauzula — Vienošanās par subsīdiju piešķiršanu, kas noslēgta saistībā ar septīto pamatprogrammu pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem (2007. līdz 2013. gads) — Līguma neizpilde — Avansu atmaksa — Nokavējuma procenti — Aizmuguriska lietas izskatīšana

(2017/C 161/39)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Entreprise commune Clean Sky 2* (Brisele, Beļģija) (pārstāvji – B. Mastantuono, pārstāvis, kuram palīdz M. Velardo, advokāts)

Atbildētāja: *Scouring Environment SARL* (Tauriac, Francija)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 272. pantu par to, lai *Scouring Environment* tiktu piespriests atmaksāt avansu, kas ir izmaksāts saistībā ar dotāciju līgumu Nr. 287071, tam pieskaitot nokavējuma procentus.

Rezolutīvā daļa:

- 1) *Scouring Environment SARL* atmaksā *Entreprise commune Clean Sky 2* summu EUR 60 000 apmērā, tai pieskaitot nokavējuma procentus ar 3,65 % likmi gadā, sākot no 2014. gada 12. septembra līdz datumam, kurā notiks pilnīga parāda atmaksa;
- 2) *Scouring Environment SARL* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 260, 18.7.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 5. aprīļa spriedums – *Anta (China)/EUIPO* (Divu līniju, kas veido šauru leņķi, attēls)

(Lieta T-291/16) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes, kurā attēlotas divas līnijas, kas veido šauru leņķi, reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2017/C 161/40)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Anta (China) Co. Ltd* (Jinjiang City, Ķīna) (pārstāvji – A. Franke un K. Hammerstingl, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – L. Rampini)

Priekšmets

Prasība par *EUIPO* Apelācijas piektās padomes 2016. gada 9. marta lēmumu lietā R 1292/2015-5 attiecībā uz pieteikumu par grafiska apzīmējuma, kurā attēlotas divas līnijas, kas veido šauru leņķi, kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Anta (China) Co. Ltd* atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 279, 1.8.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 6. aprīļa spriedums – *Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA*

(Lieta T-348/16) ⁽¹⁾

Šķīrējklauzula — Septītā pamatprogramma pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem — Līgums “Minatran” — Pieļaujamās izmaksas — Aizmuguriska lietas izskatīšana

(2017/C 161/41)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis* (Saloniki, Grieķija) (pārstāvis – V. Christianos, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Pētniecības padomes izpildaģentūra (*ERCEA*) (pārstāvji – M. Pesquera Alonso un F. Sgritta)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 272. pantu un kurā ir lūgts konstatēt, ka prasījums, kas ir ietverts *ERCEA* 2016. gada 26. maija paziņojumā par parādu Nr. 3241606289, kura mērķis ir panākt, ka *Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis* atmaksā daļu no subsīdijas, ko tas ir saņēmis saistībā ar projektu “*Minatran*”, EUR 245 525,43 apmērā, ir nepamatots un ka šī summa atbilst pieļaujamajām izmaksām

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasījums, kas ir ietverts Eiropas Pētniecības padomes izpildaģentūras (*ERCEA*) 2016. gada 26. maija paziņojumā par parādu Nr. 3241606289, kura mērķis ir panākt, ka *Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis* atmaksā daļu no subsīdijas, ko tas ir saņēmis saistībā ar projektu “*Minatran*”, EUR 245 525,43 apmērā, ir nepamatots un šī summa atbilst pieļaujamajām izmaksām;
- 2) daļēja prasījuma summas atgūšana ieskaita veidā EUR 132 192,12 apmērā ir pretrunā līgumam par subsīdiju Nr. 211166, kas noslēgts 2008. gada 18. augustā projekta “*Minatran*” izpildei, un Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulai (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam;
- 3) *ERCEA* atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 296, 16.8.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 18. janvāra rīkojums – Banco Popular Español/EUIPO – Pledgeling (“p”)**(Lieta T-407/16) ⁽¹⁾****Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Reģistrācijas pieteikuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas**

(2017/C 161/42)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Banco Popular Español, SA (Madride, Spānija) (pārstāvis – M. de Justo Bailey, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – D. Botis)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Pledgeling LLC (Hjūstona, Teksasa, Amerikas Savienotās Valstis)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2016. gada 29. aprīļa lēmumu lietā R 1693/2015-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Banco Popular Español, SA un Pledgeling LLC.

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) Banco Popular Español, SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 343, 19.9.2016.**Prasība, kas celta 2017. gada 20. martā – RW/Komisija****(Lieta T-170/17)**

(2017/C 161/43)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: RW (pārstāvji – S. Orlandi un T. Martin, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2017. gada 2. marta lēmumu, ar kuru prasītājam ir piemērota obligāta pensionēšana, sākot ar 2017. gada 1. jūniju;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka acīmredzami ticis pārkāpts Civildienesta noteikumu 47. un 52. pants, jo prasītājs vēl neesot sasniedzis obligātās pensionēšanas vecumu apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka neesot ievērots Civildienesta noteikumu 42.c pants, ciktāl atbildētāja uzskatīja, ka šī tiesību norma ir piemērojama ierēdņiem, kuri, lai arī ir sasnieguši pensijas vecumu (proti, tie var lūgt pensionēšanos bez pensijas tiesību samazinājuma), tomēr vēl nav sasnieguši vecumu, kurā iecelējinstīcijai ir jāpiemēro (obligāta) pensionēšana.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka nav ticis izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, jo atbildētāja neesot sniegusi pietiekamas norādes, kas prasītājam vai Vispārējai tiesai ļautu pārbaudīt tāda apgalvojuma pamatotību, saskaņā ar kuru tā esot veikusi padziļinātu analīzi par citu Komisijas dienestu vajadzībām, kuras beigās tā ir nonākusi pie secinājuma, ka iecelšana jaunā amatā vienā no tās dienestiem, kas atbilstu attiecīgajā brīdī esošajām prasītāja kompetencēm, nav iespējama.

Prasība, kas celta 2017. gada 16. martā – TestBioTech/Komisija

(Lieta T-173/17)

(2017/C 161/44)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: TestBioTech eV (Minhene, Vācija) (pārstāvji – K. Smith, QC, un J. Stevenson, barrister)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2017. gada 9. janvāra lēmumu, ar ko ir noraidīts prasītājas lūgums veikt iekšējo pārskatīšanu Komisijas 2016. gada 22. jūlija īstenošanas lēmumiem (ES) 2016/1215⁽¹⁾, (ES) 2016/1216⁽²⁾ un (ES) 2016/1217⁽³⁾, ar ko atbilstoši Regulai (EK) Nr. 1829/2003⁽⁴⁾ (turpmāk tekstā – “ĢM Regula”) atļauj laist tirgū ģenētiski modificētas sojas pupas attiecīgi FG72, MON 87708 x MON 89788 un MON 87705 x MON 89788;

— piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja galvenokārt izvirza vienu vienīgu pamatu, apgalvojot, ka Komisija nav ievērojusi tai ĢM Regulā, konkrēti tās 14. un 16. pantā paredzēto pienākumu, jo neesot veikusi pienācīgus pilnus drošības vērtējumus, pirms atļaujas laist tirgū piešķiršanas, vai nodrošinājusi efektīvu pēcatļaujas uzraudzību.

Komisija esot kļūdai atsaukusies uz atbilstošajām Savienības tiesību normām par pesticīdu pārbaudi, jo tajā konkrēti netiekot reglamentēti ģenētiski modificēti organismi.

⁽¹⁾ Komisijas 2016. gada 22. jūlija Īstenošanas Lēmums (ES) 2016/1215, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas FG72 (MST-FGØ72-2), sastāv vai ir ražoti no tām (OV 2016, L 199, 16. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2016. gada 22. jūlija Īstenošanas Lēmums (ES) 2016/1216, ar ko atbilstoši Eiropas parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas MON 87708 x MON 89788 (MON-877Ø8-9 x MON-89788-1), sastāv vai ir ražoti no tām (OV 2016, L 199, 22. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2016. gada 22. jūlija Īstenošanas Lēmums (ES) 2016/1217, ar ko atbilstoši Eiropas parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas MON 87705 x MON 89788 (MON-877Ø5-6 x MON-89788-1), sastāv vai ir ražoti no tām (OV 2016, L 199, 28. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. septembra Regula (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību (OV 2003, L 268, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2017. gada 17. martā – EM Research Organization/EUIPO – Christoph Fischer u.c. (“EM”)

(Lieta T-180/17)

(2017/C 161/45)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: EM Research Organization, Inc. (Okinawa, Japāna) (pārstāvji –J. Liesegang, M. Jost un N. Lang, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Pārējie procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieki: Christoph Fischer GmbH (Stephanskirchen, Vācija), Ole Weinkath (Hünxe-Drevenack, Vācija), Multikraft Produktions- und Handels GmbH (Pichl/Wels, Austrija), Phytodor AG (Buochs, Šveice)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: starptautiska vārdiska preču zīme “EM” – Nr. 2 829 851

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 9. janvāra lēmums lietā R 2442/2015–1

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 145. panta un 57. panta 5. punkta pirmā teikuma pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 20. martā – Novartis/EUIPO – Chiesi Farmaceutici (“AKANTO”)

(Lieta T-182/17)

(2017/C 161/46)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Novartis AG (Bāzele, Šveice) (pārstāve – L. Junquera Lara, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Chiesi Farmaceutici SpA (Parma, Itālija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "AKANTO" – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 289 781

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 9. janvāra lēmums lietā R 531/2016-1

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atzīt, ka Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts neliedz reģistrēt attiecīgo apzīmējumu (Eiropas Savienības preču zīme Nr. 13 289 781) attiecībā uz 5. klasē ietilpstošajām reģistrācijas pieteikumā aprakstītajām precēm;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 21. martā – *Leifheit*/EUIPO (Četru zaļu kvadrātu attēls)

(Lieta T-184/17)

(2017/C 161/47)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Leifheit* AG (Nassau, Vācija) (pārstāvji – *G. Hasselblatt*, *V. Töbelmann* un *P. Schneider*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiskas preču zīmes (Četru zaļu kvadrātu attēls) starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 781 819

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 9. janvāra lēmums lietā R 1115/2016-1

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums;
 - Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2017. gada 21. martā – *PlasticsEurope/ECHA***(Lieta T-185/17)**

(2017/C 161/48)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībniekiPrasītāja: *PlasticsEurope* (Brisele, Beļģija) (pārstāvji – R. Cana, E. Mullier un F. Mattioli, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Ķīmikāliju aģentūra

Prasītājas prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt ECHA 2017. gada 12. janvārī publicēto lēmumu iekļaut *Bisphenol A* kandidātvielu sarakstā atļaujas saņemšanai kā vielu, kas rada ļoti lielas bažas, atbilstoši REACH regulas 59. pantam;
- piespriest ECHA atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un
- noteikt citus vai turpmākus pasākumus, kādus varētu prasīt taisnīgums.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāpts REACH regulas 2. panta 8. punkta b) apakšpunkts.
 - Ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (OV 2006, L 396, 1. lpp., turpmāk tekstā – “REACH regula”), 2. panta 8. punkta b) apakšpunkts, jo uz starpprodukta lietojumu neattiecoties VII sadaļa atbilstoši REACH regulas 2. panta 8. punkta b) apakšpunktam un tādējādi tas esot ārpus 57. un 59. punkta piemērošanas jomas.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots samērīguma principa pārkāpums apstrīdētajā lēmumā.
 - Prasītāja norāda, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāpts samērīguma princips, jo starpprodukta lietojuma iekļaušana kandidātsarakstos pārsniedzot to, kas ir piemērots un nepieciešams iecerētā mērķa sasniegšanai, un tas neesot vismazāk aprūtinātais pasākums, kuru būtu varējusi izmantot Eiropas Ķīmikāliju aģentūra.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja, neņemot vērā tās rīcībā esošo informāciju, kas parāda BPA kā starpprodukta lietojumu, ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.
 - Eiropas Ķīmikāliju aģentūra neesot ņēmusi vērā BPA lietas materiālu XV pielikumā sniegto informāciju atbilstoši REACH regulai.

Prasība, kas celta 2017. gada 23. martā – *Unipreus/EUIPO – Wallapop* (“wallapop”)**(Lieta T-186/17)**

(2017/C 161/49)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībniekiPrasītāja: *Unipreus, SL* (Lleida, Spānija) (pārstāve – C. Rivadulla Oliva, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Wallapop, SL (Barselona, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “wallapop” – Reģistrācijas pieteikums Nr. 13 268 941

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 18. janvāra lēmums lietās R 2350/2015-5 un R 2530/2015-5

Prasītājas prasījumi:

- pasludināt spriedumu, grozot apstrīdēto lēmumu un noraidot Eiropas Savienības preču zīmes Nr. 13 268 941 “wallapop” reģistrāciju attiecībā uz šādiem pakalpojumiem, kuri ietilpst 35. klasē: “Tirdzniecības pakalpojumi tiešsaistē, it īpaši tirgus attīstīšana tiešsaistē preču un pakalpojumu pārdevējiem un pircējiem; darījumi tiešsaistē, kur pārdevēji ar interneta starpniecību paziņo par preču vai pakalpojumu tirdzniecību vai to pārdošanu izsolē, lai atvieglotu trešo personu iespējas pārdot preces vai pakalpojumus datortīklā; vērtējuma un klasifikācijas atsauču par pārdevēju precēm un pakalpojumiem, to vērtību un cenu, pircēju un pārdevēju sniegumu un vispārējo pieredzi saistītajā tirdzniecībā sniegšana; vadlīniju par tiešsaistē izmantojamu reklāmas, ar kuru piedāvā piegādātāju preces un pakalpojumus, sniegšana; tiešsaistē izmantojamas novērtējuma datu bāzes pārdevējiem un pircējiem sniegšana; tirgus izpētes pakalpojumi, pētniecības pakalpojumi, atskaišu sniegšana, padomdevēju un konsultatīvie pakalpojumi par tirgus darbību; tirdzniecības informācijas sniegšana par precēm un/vai pakalpojumiem, to vērtējumu un klasifikāciju, kā arī par to pircējiem un pārdevējiem; izpētes, meklēšanas, apkopojuma, sistematizēšanas un apstrādes pakalpojumu sniegšana trešajām personām”.
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies šajā tiesvedībā.

Izvirzītie pamati:

Regulas Nr. 207/2009 8. panta pārkāpums. Proti, šajā ziņā tiek apgalvots, ka Apelācijas padome savā lēmumā neesot veikusi pareizu šīs tiesību normas interpretāciju attiecībā uz konfliktējošajiem pakalpojumiem, kurus aptver preču zīme “WALA” un “WALLAPOP”, jo nav ņemti vērā 1998. gada 29. septembra sprieduma lietā C-39/97 *Canon Kabushiki Kaisha/Metro-Goldwyn Mayer* (EU:C:1998:342) noteiktie interpretācijas kritēriji

Prasība, kas celta 2017. gada 21. martā – Bernard Krone Holding/EUIPO (“Mega Liner”)

(Lieta T-187/17)

(2017/C 161/50)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Vācija) (pārstāvji – T. Weeg un K. Lüken, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "Mega Liner" – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 473 094

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 9. janvāra lēmums lietā R 442/2016-1

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to ir noraidīta apelācijas sūdzība;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 21. martā – Bernard Krone Holding/EUIPO ("Coil Liner")

(Lieta T-188/17)

(2017/C 161/51)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Vācija) (pārstāvji – T. Weeg un K. Lüken, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "Coil Liner" – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 473 193

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 9. janvāra lēmums lietā R 443/2016-1

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to ir noraidīta apelācijas sūdzība;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
 - Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;
 - Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2017. gada 27. martā – CeramTec/EUIPO – C5 Medical Werks (augšstilba kaula galviņas forma)

(Lieta T-193/17)

(2017/C 161/52)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: CeramTec (Plochingen, Vācija) (pārstāvji – A. Renck un E. Nicolás Gómez, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: C5 Medical Werks (Grand Junction, Kolorado, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības trīsdimensiju preču zīme rozā krāsā (augšstilba kaula galviņas forma) – ES preču zīme Nr. 10 214 179

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2017. gada 15. februāra lēmums lietā R 929/2016-4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājam vai C5 Medical Werks, ja tā iestāsies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 59. un 83. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 27. martā – CeramTec/EUIPO – C5 Medical Werks (augšstilba kaula galviņas attēls)

(Lieta T-194/17)

(2017/C 161/53)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: CeramTec (Plochingen, Vācija) (pārstāvji – A. Renck un E. Nicolás Gómez, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: C5 Medical Werks (Grand Junction, Kolorado, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska krāsu preču zīme rozā krāsā (augšstilba kaula galviņas attēls) – ES preču zīme Nr. 10 214 112

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 15. februāra lēmums lietā R 928/2016-4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājam vai *C5 Medical Werks* ja tā iestāsies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 59. un 83. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 29. martā – QD/EUIPO

(Lieta T-199/17)

(2017/C 161/54)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: QD (pārstāvis– H. Tettenborn, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Prasītāja prasījumi:

- atcelt EUIPO 2016. gada 2. jūnija lēmumu, kas prasītājam tika paziņots 2016. gada 3. jūnijā, par atteikumu otro reizi pagarināt prasītāja pagaidu darbinieka līgumu saskaņā ar Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 2. panta f) punktu; un
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza sešus pamatus.

1. Saistībā ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāptas attiecīgās Civildienesta noteikumu un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības normas, proti, Civildienesta noteikumu 110. pants un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 2. panta f) punkts un 8. pants.
2. Saistībā ar otro pamatu tiek apgalvots, ka tika pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.
3. Saistībā ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka EUIPO esot pārkāpis savu uzticības pienākumu un rūpības pienākumu.
4. Saistībā ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka EUIPO esot pārkāpis labas pārvaldības principu (ES Pamattiesību hartas 41. panta 1., 2. un 3. punkts).
5. Saistībā ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka EUIPO esot pārkāpis Regulā 45/2001 ⁽¹⁾, it īpaši tās 27. panta 1. punktā un 2. punkta b) apakšpunktā, noteiktās prasības.

6. Saistībā ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka *EUIPO* esot pārkāpis prasītāja tiesiskās paļāvības principu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV 2001, L 8, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2017. gada 5. aprīlī – *Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan)*/Komisija

(Lieta T-204/17)

(2017/C 161/55)

Tiesvedības valoda – zviedru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan) Co. Ltd* (*Kunshan*, Ķīnas Tautas Republika) (pārstāvji – *A. Johansson* un *C. Dackö*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- daļēji atcelt Komisijas 2017. gada 26. janvāra Īstenošanas regulu (ES) 2017/141, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Taivānas izcelsmes nerūsējošā tērauda cauruļu piederumu sadurmetināšanai, pabeigtu vai nepabeigtu, importu (turpmāk tekstā – “Īstenošanas regula”), ciktāl tā attiecas uz nerūsējošā tērauda cauruļu sadurmetināšanas piederumiem, kuru virsmas apstrādes raupjuma vidējā vērtība ir mazāka par 0,8 mikrometriem cauruļu sadurmetināšanas piederumu iekšpusē, bet ne ārpusē;
- pakārtoti, atcelt Īstenošanas regulu, ciktāl tā attiecas uz prasītāju;
- vēl pakārtotāk, atcelt Īstenošanas regulu pilnībā, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota tiesību uz aizstāvību neievērošana.

Prasītāja apgalvo, ka preču klāsts izmeklēšanas gaitā tika mainīts starp pārstrādāto galīgo informatīvo dokumentu un Īstenošanas regulu, un tas bija prasītājam nelabvēlīgi. Prasītāja apgalvo, ka Komisija vēlāk ir paskaidrojusi, ka tikušas plānotas būtiskas izmaiņas. Prasītājam nav tikusi dota iespēja izteikties par izmaiņām pirms regulas stāšanās spēkā. Prasītāja apgalvo, ka Komisija nevienā izmeklēšanas posmā neesot informējusi ieinteresētās personas par to, ka prasības, kādām jāatbilst preču virsmas apstrādes raupjumam, lai tām netiktu piemēroti muitas nodokļi, varētu tikt attiecinātas gan uz preces iekšējo, gan ārējo virsmu, tādējādi atkāpjoties no sanitārtehnikas piederumiem piemērojamajiem Eiropas preču standartiem. Līdz ar to prasītājam esot bijusi tiesiska paļāvība, ka neiekļautās preces atbilst izvirzītajam mērķim neiekļaut sanitārtehnikas piederumus, un tādējādi tai tikusi liegta reāla iespēja izteikties par neiekļauto preču klāstu.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvota pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde.

Prasītāja apgalvo, ka nevienā posmā nav norādīti iemesli Komisijas veiktajai nošķiršanai starp, pirmkārt, sanitārtehnikas piederumiem, kuru iekšējās virsmas apstrādes raupjums ir mazāks par 0,8 mikrometriem, un, otrkārt, sanitārtehnikas piederumiem, kuru iekšējās un ārējās virsmas apstrādes raupjums ir mazāks par 0,8 mikrometriem. Prasītāja apgalvo, ka šāda nošķiruma ieviešana nozīmē, ka Komisijas norādītie iemesli preču neiekļaušanai ir neloģiski un neatbilst Īstenošanas regulas 1. pantā noteiktajam preču klāstam.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvota pienākuma rūpīgi un objektīvi izvērtēt visus konkrētas lietas aspektus neizpilde.

Prasītāja apgalvo, ka dažādu sanitārtehnikas piederumu nošķiršana šķiet veikta, iepriekš neveicot rūpīgu izvērtējumu, tā drīzāk šķiet vienīgi kādas daudz vēlākā izmeklēšanas posmā iesaistītas puses nepamatotas prasības iznākums. Prasītāja apgalvo, ka, padziļināti neizmeklējot šāda nošķiruma sekas un iedarbību uz Īstenošanas regulas preambulas apsvērumos paustā mērķa sasniegšanu, Komisija nav izpildījusi tās pienākumu rūpīgi un objektīvi izvērtēt visus atbilstošos aspektus.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvota acīmredzama kļūda vērtējumā.

Prasītāja apgalvo, ka Komisija esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jautājumā par tādu sanitārtehnikas piederumu neiekļaušanu, kuri nekonkurē ar ES ražošanas nozares rūpniecības piederumiem, noteikdama neiekļaušanas kritērijus, kuru rezultātā ir izslēgta tikai neliela ES teritorijā izmantoto sanitārtehnikas piederumu daļa. Līdz ar to vairums sanitārtehnikas piederumu tiek aplikti ar muitas nodokļiem, lai gan tie nekonkurē ar ES ražošanas nozares precēm. Prasītāja apgalvo, ka Komisija no saņemtajiem materiāliem esot izdarījusi acīmredzami nepareizus secinājumus un pamatojusies uz nepareizu informāciju.

Prasība, kas celta 2017. gada 4. aprīlī – SSP Europe/EUIPO (“SECURE DATA SPACE”)

(Lieta T-205/17)

(2017/C 161/56)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: SSP Europe GmbH (Mīnhene, Vācija) (pārstāvis – B. Bittner, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “SECURE DATA SPACE” – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 056 998

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 27. janvāra lēmums lietā R 2467/2015–5

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu (piegādāts 2017. gada 9. februārī);
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 6. aprīlī – International Gaming Projects/EUIPO – Zitro IP (“TRIPLE TURBO”)

(Lieta T-210/17)

(2017/C 161/57)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: International Gaming Projects Ltd (Qormi, Malta) (pārstāve – M. D. Garayalde Niño, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Zitro IP Sàrl (Luksemburga, Luksemburga)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus "TRIPLE TURBO" – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 140 207

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2017. gada 8. februāra lēmums lietā R 119/2016-4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburģa
LUKSEMBURGA

LV